Proletari din toate țările, uniți-vă!

Scînteia tineretului

ORGAN CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI MUNCITOR

Anul X Seria II-a Nr. 1664 | 4 PAGINI — 20 BANI | Joi 2 septembrie 1954

In numărul de azi:

MEREU ÎNAINTE ÎN ÎNTRECERE!

ALATURI DE INTREG POPORUL MUNCITOR, tineretul patriei noastre a sărbătorit într-o atmosferă de nestăvilit entuziasm, ziua de 23 August, cea de a 10-a aniversare a eliberării patriei noastre.

La demonstrațiile care au avut loc cu prilejul acestei mărețe sărbători pe întreg cuprinsul țării au fost purtate pe brațe grafice, care ilustrau victoriile obținute în întrecerea socialistă de colectivele întreprinderilor. Ele arătau că s-au produs mai multe mașini și piese de schimb necesare industriei și agriculturii, mai multe bunuri de larg consum industriale și alimentare, că au fost date în folosință alte noi construcții pentru oamenii muncii, noi fabrici și uzine. Ele oglindeau de asemenea victorii însemnate care au contribuit la dezvoltarea economică și culturală a țării noastre.

Aceste succese, care constituie bilanțul unei munci însuflețite a poporului nostru, dovedesc că în anii puterii populare, sub conducerea partidului, oamenii muncii din țara noastră, au știut să lupte cu greutățile și lipsurile și să le biruie, obținînd realizări mărețe pentru bunăstarea poporului muncitor.

La dobîndirea tuturor succeselor în construcția socialistă a țării noastre a contribuit și tineretul condus de partid. Avîntul întrecerii socialiste, creșterea mișcării inovatorilor, desfășurarea largă a inițiativei creatoare în producție în rîndurile tineretului exprimă noua sa atitudine față de muncă, exprimă existența și creșterea unui tineret nou, conștient și înflăcărat.

Rezultatele obținute în producție în întrecerea socialistă în cinstea zilei de 23 August dovedesc că tineretul, la chemarea partidului, muncește neobosit pentru continua dezvoltare a producției industriale, pentru realizarea sarcinilor planului cincinal la toți indicii, pentru ridicarea productivității muncii în fiecare sector de muncă, pentru obținerea pe toate căile a reducerii prețului de cost.

Au trecut doar cîteva zile de la marea sărbătoare. Intrecerea n-a încetat însă. Steagul întrecerii socialiste este purtat tot mai sus.

La Intreprinderea textilă „Grivița" din București, unde planul producției globale a fost îndeplinit în cinstea zilei de 23 August în proporție de 133 la sută, unde s-au dat cu 91.000 kg. lînă spălată și pale pieptănate mai mult față de angajamentele luate, încă din prima zi de întrecere după marea sărbătoare au fost obținute alte noi succese. Utemistele Dinescu Emilia, Rada Elena și altele au depășit normele de lucru între 125—144 la sută. La îndemnul organizației de partid, comitetul organizației de bază U.T.M. (secretară tov. Șerban Ioana) și-a propus noi măsuri pentru desfășurarea mai departe și în bune condițiuni a întrecerii socialiste. Astfel s-a hotărît reinstruirea brigăzilor de producție, a posturilor utemiste de control, reînoirea angajamentelor și ținerea unei evidențe precise a rezultatelor obținute în întrecere. Utemiștii și tinerii de la această întreprindere consideră pe drept cuvînt că întrecerea socialistă este o metodă permanentă de lucru și că ea nu trebuie să se desfășoare pe campanii.

Același lucru l-au înțeles și muncitorii ceferiști tineri și vîrstnici de la revizia de vagoane Tecuci și revizia de vagoane Pașcani, care au rămas mai departe în întrecere avînd ca țintă obiective care să ducă la îndeplinirea planului la toți indicii.

Este o sarcină de înaltă cinste a organizațiilor U.T.M. să dea un tot mai înalt conținut vieții interne de organizație pentru a-și asigura influența tot mai puternică în rîndurile tineretului. Organizațiile U.T.M. din întreprinderile industriale trebuie să-și propună să asigure mai departe participarea unui număr cît mai mare de tineri în întrecerea socialistă. Să nu rămînă niciun utemist în afara întrecerii socialiste.

Tineretul dorește și este capabil să contribuie cît mai mult la sporirea productivității muncii prin folosirea largă a rezervelor interne, prin scăderea prețului de cost al produselor, prin realizarea de cît mai însemnate economii, îmbunătățirea calității produselor, deoarece toate acestea duc la necontenita îmbunătățire a nivelului de trai. Pe baza acestor obiective, **în întîmpinarea celui de al II-lea Congres al P.M.R., organizațiile utemiste vor mobiliza în întrecere mase tot mai largi de tineri din toate sectoarele economiei naționale.**

In mod deosebit organizațiile U.T.M. din ramurile industriei producătoare de bunuri de larg consum trebuie să pună în centrul preocupărilor lor, intensificarea întrecerii socialiste. Să fie și mai mult întărită munca tineretului din secțiile producătoare de bunuri de larg consum, să fie și mai mult dezvoltată inițiativa creatoare a tinerilor în vederea creării de noi sortimente necesare oamenilor muncii.

Mereu înainte în întrecere!

Prima zi de școală

Cîte sînt acum de povestit, după vacanță, cînd elevele clasei a II-a elementare de la Școala nr. 5, 7, 8 se reîntîlnesc în prima zi a anului școlar! Dar iată și un nou manual. Elevele se uită cu atenție: ce lucruri necunoscute și interesante cuprinde.

In clasa I

Dis de dimineață s-au sculat azi cei care împlinind 7 ani, au așteptat cu atîta nerăbdare să pășească pentru prima oară în viața lor pragul școlii.

Curtea Școlii elementare nr. 9 de băieți s-a umplut curînd de copii zgomotoși, părinți și învățători. Cei care au devenit azi elevi ai clasei I-a elementare, au fost primiți cu multă căldură de tovarășii învățători, de directorul școlii și de pionieri.

Cei mai mici intră în clasa lor. Fiecare își spune numele, ca să se cunoască unul pe celălalt, să fie cunoscuți și de tovarășa învățătoare Alexandrina Anghel.

In recreație e larmă voioasă în curtea școlii. Cei din clasa I încă nu cunosc bine școala, nu-i cunosc pe copiii mai mari. Pionierii, școlarii din clasele mai mari îi conduc peste tot, le arată și cel mai mic colțișor al școlii.

Se anunță începutul unei noi ore de curs din prima zi de școală. Cea de a doua oră din viața de școlar e mult mai grea decît prima, dar distractivă și interesantă. Invățătoarea povestește despre „Nicușor copilul neascultător". Toți sînt atenți și mulți dintre micuții din bănci se recunosc în această povestire și se rușinează.

Din primele ore copiii și-au manifestat dorința de a învăța, de a cunoaște cît mai multe lucruri noi. Ce poate dovedi mai clar acest fapt, decît întrebarea lui Ernest Sobel din banca întîia?

— Tovarășe învățătoare, îmi dați voie să număr bilele de la numărătoare?

Ultima oră pregătea cea mai plăcută surpriză copiilor.

Tovarășul director aduse un teanc mare de manuale noi, nouțe.

Acum privesc încă străini literele necunoscute din abecedar, însă la sfîrșitul anului ei vor avea baza cea mai temeinică a cunoștințelor: vor ști să scrie, să citească.

E. R.

N-am să fac Meteșul de rîs!

DEVA (de la corespondentul nostru). — Un clopoțel sună prelung în curtea școlii pedagogice din Deva. Un freamăt trecu prin mulțimea elevilor din curte și toți se îndreptară către intrarea în școală.

La poartă au mai rămas încă țăranul muncitor Grigore Ursu și fiica sa Salvina. O ultimă strîngere de mînă, ultimele vorbe de despărțire.

— Salvina, vezi de nu mă fă de rîs. Invață, ca să te întorci în sat învățătoare. Eu aștept să ne scrii cum te simți, cum o duci cu învățătura și dacă ți-o fi dor de noi, o să mai venim să te mai vedem, dar să te ții de carte, căci singură ai vrut să vii la școala asta.

Lăsîndu-și traista de pe umeri Grigore Ursu își sărută fiica.

— Spor la învățătură, Salvina!

— N-avea nici o grijă tată, nu fac eu Meteșul de rîs!

De la început, studiu temeinic

Iat-o și pe Rodica, iat-o și pe Anca... și pe Silvia... se auzeau vocile grupului de eleve din clasa a X-a A de la Școala medie de fete de 10 ani nr. 12 din București.

Fetele s-au strîns cu toatele și în așteptarea deschiderii festivității au început să discute; unele despre zilele vacanței, altele despre planurile pentru acest an de învățătură sau despre ceea ce vor face la terminarea clasei a X-a.

În acest timp în curtea școlii au venit și tovarășele profesoare. Grupul de eleve dintr-a X-a însoțite de cîțiva părinți au înconjurat-o de îndată pe diriginta lor și au asaltat-o cu întrebări.

Impreună au intrat în clasă. Elevele clasei a X-a A sînt convinse că de felul cum începi o treabă depinde și sfîrșitul ei. De aceea în ora de activitate educativă au discutat cum să-și organizeze munca începînd chiar din prima zi, pentru ca în clasă să nu existe nici o elevă cu situație proastă la învățătură. Anul trecut clasa a IX-a A a fost una dintre clasele fruntașe din școală totuși a avut și cîteva eleve corigente. Acum însă, elevele sînt hotărîte să lupte pentru a forma un colectiv mai unit în clasă care să asigure mult mai multe succese.

Ora a doua, ora de limba romînă, a fost la fel ca toate celelalte care se țin în cursul anului. Tovarășa Clemența Popovici, profesoara, a pus elevelor o seamă de întrebări prin care le-a revizuit cunoștințele privitoare la studiul limbii. Ea a fost tot atît de pretențioasă și acum ca de obicei. Dar Anca Creangă și Rodica Ionescu, Magdalena Merdinian și celelalte eleve ale clasei au reușit să-și mulțumească profesoara.

Cu prima lor zi de școală a început deci și prima zi de învățătură.

C. MANCIUR

„Și acum copii, să-ncepem lecția..."

TIMIȘOARA (de la corespondentul nostru). — Pentru a 30-a oară în viață bătrînul învățător Vasile Neagu de la școala elementară cu limba de predare sîrbă din comuna Becicherecul Mic a pășit pragul școlii la început de an școlar. Și totuși, de fiecare dată el încearcă aceeași emoție.

Copiii, nerăbdători să-și revadă școala dragă, s-au sculat odată cu zorile. Dar bătrînul învățător le-a luat-o mult înainte. A deschis, pe rînd ușile tuturor claselor, a îmbrățișat cu privirea șirurile de bănci încă goale unde se vor rîndui cuminți copiii lui dragi.

Gîndurile i-au zburat apoi la ei, la copii. Iată, aici, în banca aceasta stătea Viorica Cristea, premianta clasei. Dincolo, neastîmpăratul Vasile Manea, care devenise la sfîrșitul anului atît de sîrguincios și disciplinat.

Dar nu-i răgaz pentru amintiri! Ca un buchet de flori, copiii s-au strîns în jurul învățătorului. Inalți de-o schioapă, îi păreau totuși mult mai mari decît anul trecut. Cîtor dintre ei le va lega anul acesta la gît instructorul cravata roșie de pionier?

... — Și acum copii, să-ncepem lecția. Și bătrînul învățător Vasile Neagu a început să predea elevilor clasei a III-a, din aritmetică, apoi din limba romînă. Copiii îl ascultau atenți.

Studenții în fața Institutului Agronomic „Nicolae Bălcescu" din București.

Viitorii organizatori ai agriculturii socialiste

Cei aproape 2700 studenți ai Institutului agronomic „Nicolae Bălcescu" au început un nou an de muncă.

Pentru studenții Institutului agronomic nu începe însă numai un nou an universitar. Anul acesta înseamnă pentru ei un an de cotitură. Proiectul Directivelor celui de al II-lea Congres al Partidului cu privire la dezvoltarea agriculturii în următorii 2-3 ani pune în fața lor sarcini deosebit de mari și de importante. Pe mulți dintre ei îi așteaptă surprize plăcute: noua profilare a institutului, făcută pe baza Proiectului de Directive, le va crea condiții și mai bune de studiu și de viață.

Au venit însă la institut nu numai cei care au mai ascultat cursuri în aceste auditorii, ci și cei care trăiesc prima lor zi din viața de student. Teodora Butușină, din comuna Traian, a visat să se înscrie la facultatea de horticultură încă de cînd a intrat în școala medie. Dar acum, la facultate se simte parcă altfel. Pasul spre marea familie a institutului se face însă repede: veselă, se apropie de ea Maria Bozdog, absolventă a Școlii medii tehnice horticole din Săliște, fiică de țărani muncitori din comuna Poiana. În acest început de prietenie, în prag de viață studențească, se află o adîncă semnificație: două fiice de țăran, una de pe șesurile Craiovei și alta de pe culmea dealurilor Hunedoarei, au vrut să stăpînească știința, au vrut să devină horticultori. Și pentru că s-au străduit să învețe și au fost fruntașe la învățătură, au devenit studente fără să dea măcar examen de admitere.

I. RACOVIȚA

Un nou an de muncă

Nu era încă ora opt dimineața și grădina ce împrejmuiește Facultatea de Medicină Generală din București era plină de studenți.

Iată-l într-unul dintre aceste grupuri pe tovarășul Ion Costică, student în anul IV, de 3 ani bursier republican care povestește tovarășilor din jur despre minunatele zile petrecute în timpul excursiei cu studenții străini la Lacul Roșu, Cheile Bicazului și Mamaia. În alte grupuri stau cei care pășesc pentru prima dată poarta facultății ca studenți. Printre ei este tovarășul Alexandru Carmeliuc, care a absolvit școala de alfabetizare în anul 1944-46, a urmat apoi cursurile facultății muncitorești și acum este student la facultatea noastră.

La adunarea festivă de deschidere a cursurilor care a avut loc, tovarășul academician profesor Dr. Ștefan Milcu, rectorul I.M.F., a chemat studenții Facultății de medicină generală să privească cu seriozitate sarcina de a învăța neîncetat din prima zi a acestui an. A luat cuvîntul apoi tovarășul dr. Gheorghe Galea decanul Facultății de medicină generală, care a subliniat necesitatea respectării cu strictețe de către studenți a disciplinei de stat și a respectului față de cadrele didactice ce se străduiesc să-i pregătească zi de zi.

Reprezentanți ai organizațiilor de partid și U.T.M. au felicitat pe cei mai tineri studenți ai facultății și le-au urat succese deosebite în munca profesională și politică din acest an.

I. ANGHEL
Secretar al comitetului organizației de bază U.T.M.

TELEGRAME

Tovarășului HO ȘI MIN

Președintele Republicii Democrate Vietnam

Cu ocazia celei de a 9-a aniversări a proclamării independenței Republicii Democrate Vietnam, permiteți-mi, tovarășe Președinte, ca în numele Prezidiului Marii Adunări Naționale a Republicii Populare Romîne să vă transmit cele mai calde felicitări.

Poporul romîn urează poporului vietnamez succes deplin în făurirea unei vieți pașnice și fericite.

Dr. PETRU GROZA
Președintele Prezidiului Marii Adunări Naționale a Republicii Populare Romîne

Tovarășului HO ȘI MIN

Președintele Republicii Democrate Vietnam

În numele poporului romîn și al Guvernului Republicii Populare Romîne transmit un frățesc salut și cele mai călduroase felicitări poporului vietnamez, Guvernului Republicii Democrate Vietnam și Dumneavoastră personal, tovarășe Președinte, cu ocazia celei de a noua aniversări a proclamării independenței Republicii Democrate Vietnam.

Poporul romîn urează eroicului popor vietnamez succes deplin în opera de refacere a patriei sale și de dezvoltare a economiei și culturii sale naționale.

GHEORGHE GHEORGHIU-DEJ
Președintele Consiliului de Miniștri al Republicii Populare Romîne

Tovarășului FAM VAN DONG

Locțiitor al primului ministru și ministrul Afacerilor Externe al Republicii Democrate Vietnam

Cu prilejul celei de a 9-a aniversări a proclamării independenței Republicii Democrate Vietnam vă rog să primiți calde felicitări.

Poporul romîn urează eroicului popor vietnamez noi succese pe calea făuririi unei vieți fericite, noi succese în lupta pentru apărarea cauzei păcii.

SIMION BUGHICI
Ministrul Afacerilor Externe al Republicii Populare Romîne

IN INTIMPINAREA ZILEI AVIAȚIEI R. P. R.

Drumul spre aripi

Pilotului Bodiș Adalbert, de 23 August, Prezidiul Marii Adunări Naționale i-a conferit „Steaua Republicii Populare Romîne" pentru viguroșii pași făcuți pe drumul desăvîrșirii sale ca apărător al văzduhului patriei noastre. Asemeni ascensionistului ce a ajuns pe un vîrf de munte, pilotul a revăzut în clipele acelea și locurile de unde plecase, și drumul — la început mai greu, apoi mai ușor — pe care îl străbătuse pentru a ajunge aici, pe culmile ce nu sînt atinse decît de cei îndrăzneți și dîrji.

De fapt, drumul său către aripi pornește din ziua cînd a intrat prima oară în clubul aviației sportive din Reșița. Il mînase într-acolo curiozitatea. Nici nu se gîndea în vremea aceea să ajungă pilotul de azi, care conduce cu mînă sigură avioane de mare viteză.

Pe atunci, era strungar în cetatea oțelului și se simțea fericit, gîndindu-se că și-a îndeplinit visul din copilărie. La altceva nu mai rîvnea. Un alt drum nu mai vedea. Dăduse o bătălie destul de grea pentru a ajunge și pînă aici, la strungărie.

Bodiș se gîndise să ajungă strungar încă de pe cînd terminase clasele primare. Cînd fu vorba să-și aleagă o meserie, familia își spuse părerile. Mama îl vroia zidar, pentru că băiatul mai ajutase la zidărie în timpul vacanțelor spre a-și cîștiga bani de haine și de cărți. Un unchi îl vroia tîmplar, avînd el însuși în sat un mic atelier de tîmplărie și gîndind că-l poate învăța și pe nepotul lui meseria aceasta. Tatăl său nu apucase să-și spună părerea. După o viață de alergătură pentru o bucată de pîine, se odihnea acum în singurul loc de odihnă rezervat nevoiașilor în timpurile acelea: la cimitir.

Băiatul răsturnă însă planurile mamei și pe cele ale unchiului:

— Nici zidar, nici tîmplar. La strungărie mi-e locul!

Nici pînă aici însă drumul lui nu a avut puține ocolișuri. O vreme, trecuse și prin liceu. Liceul nu-i aduse numai un certificat de 4 clase teoretice luate într-un an, ci, mai cu seamă, îi spori dragostea pentru mecanică, făcîndu-l totodată să prindă gustul matematicii și al fizicii.

Drumul vieții îl duse apoi prin atelierul meșterului electrician din comună. Parcă ar fi știut ceva, Bodiș! După mecanică, îi plăcuse matematica; după matematică, fizica; după fizică, electricitatea; în același timp îl pasiona geografia. Utecist din 1945, Bodiș răspunse la chemarea partidului, plecînd pe șantierul Bumbești-Livezeni. De aici, cînd lucrările începură a se sfîrși, trecu la Hunedoara, unde ca zidar, puse și el umărul la construirea noului oraș muncitoresc.

Drumurile acestea, greutățile și lipsurile îi căliră îndrăzneala. I-a scris un prieten să se ducă la Reșița? Ei bine, se va duce! Acolo poate intra la atelierul de strungărie și își poate îndeplini visul. Prea greu nu putea să fie!

Clubul aviației sportive din Reșița avea încă de pe atunci mai multe secții. Tînărul strungar nu știa la care să se oprească mai întîi. Știa un singur lucru: că-i place la club. Aici, își găsea aplicare mecanica, matematica, fizica, electricitatea. Trebuiau și cunoștințe noi. Cu atît mai bine!

Și Bodiș începu să învețe aeromodelismul. Un prim pas pe drumul spre aripi fusese făcut. Primul pas îl cere pe al doilea. Fu făcut și al doilea. Construi, strică, refăcu, strică din nou și în sfîrșit se prezentă cu cîteva tipuri de aeromodele create de el. Victorie! Performanțele stabilite îi dăduseră ghies și mai departe. Ce-ar fi să treacă de la aeromodelul acela mic, la un planor adevărat, mare? Prea greu nu poate să fie!

Aeroclubul avea o secție unde se reparau planoarele. Curînd, această secție deveni ce de a doua casă a aeromodelistului ce se afla neîntrerupt în căutarea noului. Peste tot era cîte ceva de făcut. Mai mult însă decît oriunde, era de lucru la noul planor pe care îl construia secția. Insuși directorul aeroclubului se ocupa îndeaproape de construirea acestui planor cu motor. Strungarul, care se pricepea la multe și vroia să știe și mai multe, atrase atenția directorului. La urma urmei, poate că tînărul acesta va reuși să facă la strung piesele acelea atît de dificile din cauza cărora mersul lucrărilor bătea pasul în loc.

— Bodiș, îl opri într-o zi directorul. Uite e nevoie de un angrenaj de piese care... și directorul scoase o schiță, explicîndu-i.

Peste cîteva zile, desenul din schița directorului devenise o realitate vie. Peste alte cîteva, planorul fu terminat. In același timp însă, în mintea și inima strungarului se adunau cunoștințe noi, dorințe noi care îi deschideau noi orizonturi. Ei, ce-ar fi să treacă de la reparatul planoarelor, la zbor? Prea greu nu poate să fie nici asta!

Timp de trei luni, la Cîlnic, tînărul ce pășea din ce în ce mai sigur pe drumul spre aripi învăță planorismul.

— Cum e pe sus? îl întrebară tovarășii săi cînd cobori prima oară din planor.

— Cum să fie? Minunat! răspunse el.

Intr-adevăr, se simțise minunat! Lansat din sandou, planorul își luase zborul, ridicîndu-se deasupra cîmpiilor și dealurilor, virînd la comanda lui, urcînd, coborînd, plutind mereu, în unduiri line, ușoare.

Mai de mult, pe vremea cînd nu ajunsese nici pînă la jumătatea unei tulpini de floarea-soarelui, se întreba, privind zborul avioanelor: „Oare pe ce se sprijină ele?" I se păruse că găsește răspunsul, cînd observase că avioanele au roți, ca mașinile. „Prin urmare, probabil se sprijină cu roțile și cu coada pe nori", gîndea el în vremea aceea.

Acum însă știa adevăratul răspuns la întrebarea aceasta, pe care o uitase vreme îndelungată în vre-un colțișor al minții. Știa și nenumărate alte taine ale zborului. Dar nici nu se mai gîndea să se oprească aici. Al doilea pas îl cere pe al treilea.

Luînd A, B, C,-ul primul din întreaga serie, Bodiș continuă drumul său ce avea să-l aducă în rîndul celor mai buni piloți militari. Tot primul termină și zborul cu motor. Ii crescuseră deacum aripi.

— Pilot militar? se mirase el peste cîteva luni, stînd de vorbă cu un ofițer de aviație.

Nimic nu l-a speriat pe tînărul care înțelegea acum limpede că odată cu el, creștea patria sa nouă, în care erau deschise drumurile tuturor celor ce muncesc, spre îndeplinirea tuturor nădejdilor. Nimic nu l-a făcut să dea înapoi în fața greutăților ivite pe calea perfecționării sale ca apărător al patriei. Curajos, dîrz, străduindu-se să meargă mereu înainte, utecistul de ieri, strungarul de la Reșița, deveni pilot al Forțelor Aeriene Militare. Zbură pe alte tipuri de avioane, mereu pe altele. Aerodinamică, navigație, mecanică, instrucțiuni, regulamente toate astea le cunoștea din ce în ce mai bine. Zborul și-l însușea tot mai temeinic și tot mai repede. Azi e unul dintre cei mai buni piloți ai unității sale.

E pîclă, e ceață, e furtună? Bodiș zboară. E-n amurg, e pe-nserate, sau e noapte? Bodiș zboară. Bodiș Adalbert instruiește piloții tineri, și cîte nu faci cînd inima îndrăzneață, nervii oțeliți, mintea ageră sînt puse în slujba patriei dragi? Cîte nu faci cînd simți înconjurîndu-te dragostea, stima și încrederea poporului tău? Știți cîți ani are Bodiș? 24!

La aripi a ajuns de mult. Drumul său, însă, continuă, mereu mai larg, mereu mai sus, ducîndu-l spre alte creste, mai înalte decît cele pe care le-a atins.

Acesta este unul dintre minunatele drumuri pe care partidul le-a deschis tineretului din patria noastră.

SORIN PETRESCU

Cronica literară

A. Tvardovschi: ȚARA MURAVIA*)

Eugen Luca

Călare pe Rosinanta, Don Quichotte străbătea în urmă cu cîteva secole meleagurile însorite ale Spaniei. Realitățile epocii de descompunere a feudalismului în care acest erou întreprindea călătoria sa celebră, realitățile noi care începeau să se stabilească atunci între oameni, dezmințeau brutal iluziile cavalerului întîrziat care, în pofida sfaturilor înțelepte ale lui Sancho Panza, se angajase într-o luptă ridicolă.

Iluzii ridicole nutrește și mijlocașul Nichita Morgunoc, eroul lui A. Tvardovschi, cînd în tovărășia Surului său drag purcede o călătorie prin satele, tîrgurile și iarmaroacele rusești, prin vastele stepe ale Uniunii Sovietice, în căutarea unei imaginare țări Muravia, întruchipînd idealul micului proprietar: „Pămîntul peste verste-ntregi / E tot al tău ; / Tu semeni și-apoi ce culegi/E tot al tău/...Aici nu știi corvoada ce-i,/N-ai nici un fel de șef/Vrei să cosești? Cosești cît vrei !/Te plimbi? Poftim de-ai chef."

Lui Tvardovschi îi era necesară această lungă călătorie în care s-a angajat de bună voie îndărătnicul său erou pentru a reliefa un fenomen tipic: natura dublă a mijlocașului (care ca muncitor se simte atras către clasa muncitoare, iar ca mic proprietar tinde să-și păstreze iluzoria sa libertate și să se înavuțească), conflictul real pe care mijlocașul îl trăiește în epoca transformării socialiste a agriculturii, tocmai datorită acestei contradicții sufletești oglindind poziția sa socială. Totodată pățaniile prin care trece Nichita Morgunoc în originala sa călătorie, îi permit scriitorului să scoată în evidență poetic ideea superiorității agriculturii socialiste, a vieții pe care o trăiesc colhoznicii, și să închege o imagine grandioasă a Țării Sovietelor în perioada acestei cotituri hotărîtoare pentru dezvoltarea ei. Poemul „Țara Muravia" constituie o vastă generalizare poetică a unei epoci de frămîntări revoluționare asemănătoare celei de astăzi din țara noastră.

Există o mare deosebire între opera bătrînului Cervantes și cea a lui Tvardovschi, o deosebire care nu e determinată numai de conținutul diferit al realităților pe care cei doi scriitori le reflectă în operele lor și nici numai de influențele puternice ale folclorului rus ce se resimt în poemul „Țara Muravia" — dar și de atitudinea creatorilor față de eroii cărora le-au dat viață. Faptele de care se izbește Don Quichotte n-au nici un ecou în sufletul său; el rămîne veșnic pradă iluziilor sale, un ins iremediabil pierdut. De aceea Cervantes îl însoțește de-a lungul călătoriei lui mereu cu un zîmbet ironic pe buze.

Peregrinările lui Morgunoc contribuie însă la transformarea lui într-un om care sfîrșește prin a înțelege sensul epocii sale. Mai mult, Morgunoc are de la bun început o seamă de calități care nu-i permit poetului numai o atitudine batjocoritoare, ci reclamă și simpatia sa, dorința de a-l vedea smuls dăunătoarelor sale iluzii și prejudecăți.

Incă de la primul contact cu acest epigon al micii proprietăți agrare, atitudinile aparent contradictorii de care vorbeam mai sus sînt evidente. Anumite elemente vorbesc despre muncitorul harnic și iscusit care este Morgunoc, despre sentimentul dureros pe care el îl încearcă desprinzîndu-se din mijlocul a lor săi : „Departe-i curtea lui acum./Fug stîlpi, ori vreun tufiș/Nici casă nu mai vezi, nici fum./ Nici horn, nici coperiș.../

Elementele portretistice pe care autorul le oferă de la început, sînt de natură să cîștige pe lector să participe efectiv la suferințele pe care le va îndura Morgunoc în cursul peregrinărilor sale. Suferințele însă — deși vor fi dezvăluite în toată amploarea și intensitatea lor — nu-l vor subjuga nici o clipă pe cititor, nu-l vor face să vadă nici un moment în Morgunoc o victimă. Căci din primele strofe autorul îi descoperă lui Nichita elemente portretistice care scot în evidență cel de al doilea aspect moral al personajului: îngîmfarea și încăpățînarea lui ridicole.

Acest al doilea aspect al personajului îl face pe cititor să-l privească pe erou cu superioritatea cu care omul înaintat privește un fenomen anacronic, să vadă în dilema lui o falsă dilemă iar în frămîntările provocate de această falsă dilemă niște frămîntări inutile pe care eroul singur, inconștient desigur, le alimentează.

Schițînd primele trăsături ale eroului său, poetul își propune în același timp să dea imaginea înnoirilor prin care trece țara, înfățișînd mai întîi într-un tablou artistic de o vigoare cu totul neobișnuită, decăderea vechilor rînduieli, prăbușirea ultimei clase exploatatoare—a chiaburimii. Cheful sălbatic, deznădăjduit, care se încinge în casa chiaburului Ilia Bugrov, unde Nichita a fost adus pe sus și silit să deserte o cană după alta, aduce cu o ultimă încercare disperată pe care o fac foștii exploatatori de a cîștiga masele țărănești. Atmosfera e grea, ca de prohod.

Bea Nichita... Cald e-n casă!. Șiruri de sudori îl trec/ Nu văd mire nici mireasă!/ Unde-i nunta! Nu-nțeleg!/ Dar stăpînul mi-l înfruntă/ Gîlgîind la vin mereu/ Păi e și prohod și nuntă / Și de toate fătul meu/.

Țăranii beau, se înfruptă din bucatele chiaburului, își cîntă cîntecele lor vesele și triste, cîntece de bețivi, dar îl privesc bănuitor pe chiabur și se dezic de el.

Adesea ei îl reped chiar pe crîșmarul care-și plînge în parabole jalnica-i soartă iar Ilia Cuzmici „plînge a veselie". Imaginea transformărilor care se petreceau atunci în satul rus e întregită prin prezentarea frămîntărilor unor mijlocași care după lungi ezitări, cu sufletul îndurerat, înstrăinîndu-se parcă de ei înșiși, se hotărăsc să intre în colhoz. Astfel scena întîlnirii lui Morgunoc cu cumnatul și prietenul său dobîndeste în cadrul poemului o semnificație deosebită fiindcă prin această scenă autorul dezvăluie cu vigoare nu numai marea încercare prin care trec mijlocașii în clipa cînd trebuie să se hotărască pentru o formă nouă, superioară de viață, ci și faptul că majoritatea țăranilor mijlocași, în pofida „suferințelor" pe care le presupune acest act din partea lor, purced pe calea colectivizării, că Nichita e deci un izolat, un ins ciudat care deși trăiește la o intensitate mult mai mare această frămîntare, caracteristică unei întregi categorii sociale, încearcă s-o rezolve în alt chip decît semenii săi. Falsitatea soluției adoptată de Nichita e sugerată și prin procedeele poetice de care uzează Tvardovschi în această scenă. Lirismul grav din strofele în care e zugrăvită scena întîlnirii e întrerupt brusc dar în mod firesc de ironiile autorului, care punîndu-l pe Nichita să-și istorisească într-un cîntec viața, subliniază tocmai contrastul dintre biografia obișnuită a personajului și între aerele pe care și le dă, contrastul dintre slăbiciunea reală a personajului și aparenta sa forță voluntară. „Nu intru-n colhoz ! /Strigat-a Nichita/ Și tun s-a-mbătat /De ciudă Nichita".

Situația ridicolă în care se află Morgunoc nu-l înstrăinează pe autor de eroul său. In spatele zîmbetului ironic, cititorul simte în permanență dacă nu înțelegerea, cel puțin compasiunea și îngrijorarea, poetului: Ca să-și lase căminul /Hotărît-a Nichita/ Ehei, încotro/ Nichita, Nichita!...

Spuneam mai sus că această scenă dobîndește în cadrul poemului o semnificație deosebită. Ne exprimam greșit în sensul că în acest amplu poem picaresc, fiecare scenă, fiecare episod are de fapt o valoare deosebită pentru înțelegerea psihologiei lui Morgunoc și a evoluției sale, pentru înțelegerea societății în care acest perigrin înapoiat rătăcește. Dacă autorul ar fi renunțat la o singură aventură dintre cele pe care le narează, poemul în întregul său nu s-ar mai fi menținut, înțelegerea procesului dialectic care se desfășoară în conștiința lui Nichita Morgunoc ar fi fost cu neputință. Faptul denotă de aceea cunoașterea profundă a legilor construcției epice, o mare economie de mijloace în pofida marei varietăți de forme poetice folosite de Tvardovschi după natura aventurii pe care o istorisește. Cum am fi putut înțelege de pildă perseverența eroului care s-a angajat în această aventură dacă n-am fi cunoscut însăși cauzele care au generat-o: ambițiile de parvenire ale acestui țăran muncitor, dorința de înavuțire a lui Morgunoc, care deși nu se gîndește nici o clipă să exploateze munca străină — și aceasta e foarte caracteristic — se vrea egal chiaburului Ilia Cuzmici, amicul său? Și cum am putea înțelege eforturile disperate de a dobîndi această himeră, dacă autorul nu ar fi subliniat în strofe care se întipăresc puternic în conștiința cititorului, forța de iluzionare a eroului, faptul că Nichita e profund convins că goneste nu în căutarea unei fantome, ci a unei țări reale, că el crede cu nestrămutată convingere în visurile sale? In acest sens Tvardovschi a fructificat pe deplin și în mod creator marea lecție a clasicului Cervantes.

Măiestria lui Tvardovschi se vădește prin aceea că el știe de fiecare dată să-l facă pe cititor să înțeleagă decalajul dintre idealul utopic al ciudatului său erou și realitate, o realitate măreață în care toți cei de o seamă cu el își împlinesc visurile. Morgunoc însuși smuls pentru o clipă din mrejele visului, sesizează acest contrast care ia forme violente cu cît înaintăm în miezul poemului. Contrastul acesta acționează latent la început, apoi din ce în ce mai puternic asupra eroului nostru, determinînd în ultimă instanță transformarea sa. Exemplul la care ne-am referit mai sus e edificator și în această privință. Tocmai cînd bietul Nichita se scufundase în dulcele sale visări despre Țara Muravia, tocmai atunci, pe ogoarele din împrejurimi, se aude huruitul unui tractor care „duce-n urma lui mulțimea ca la joc". „Un plug, apoi alt plug trecu/ Trec pluguri, trec mereu/ Ptru Surule...— Colhoznici, nu?/ Colhoznici, fătul meu".

Nici chiar întîlnirea stranie cu acel popă deschiaburit, care vagabondează de-a lungul unei întregi parohii, botezînd, cununînd și înmormîntînd clandestin pentru ouă, slană și faguri de miere pe pravoslavnici, nu are doar un caracter pitoresc — așa cum s-ar părea la o primă și superficială impresie. Refuzul lui Morgunoc de a se întovărăși cu acest șarlatan în sutană, „căruia din ciubote-i cad colțuni/ peste-un cufăr rebegit" denotă cinstea sufletească a eroului și aduce un element foarte important pentru explicarea evoluției sale. Ca de altfel și povestea cu moșul îndărătnic, care deși nu voia nici în ruptul capului să intre în colhoz, pășește în cele din urmă pe calea vieții noi.

Realitățile de care eroul s-a izbit în lungile sale peregrinări au început să-i clatine credința în posibilitatea de a-și găsi fericirea către care năzuiește, dar la care nu vrea încă, nu poate încă să renunțe. De aceea în nopțile lui nedormite, străbătînd verste lungi el începe să nutrească visul unei întîlniri cu Stalin căruia să-i ceară doar un răgaz de doi ani; „Să duc o viață cît de cît / De soi / Într-un colhoz / Mă-nscriu apoi".

Ideea că pînă la urmă va trebui să apuce și el pe calea colhozului e atît de puternică, încît un loc important în cuvîntarea pe care o compune mintal pentru a o rosti în fața tovarășului Stalin, cînd îl va întîlni, e consacrat stabilirii condițiilor intrării în colhoz : „O rugăminte doar mai am / Și-ai terminat cu mine... / Vezi eu, Nichita Morgunoc / Iubit tovarăș Stalin / Te rog frumos să-mi lași pe loc / Și casa mea din vale / Să ne-nțelegem după-acum / Să nu mai fie ceartă". Versurile acestea, în care naivitatea eroului e atît de puternic sugerată, marchează începutul îndepărtării lui Morgunoc de idealul său utopic. Iar cîntecele următoare în care autorul insistă asupra degradării fizice și vestimentare a lui Nichita, asupra dorului său de casă, de locurile natale, asupra setei sale de muncă, îl pregătesc pe lector pentru a înțelege evoluția lui ulterioară.

Întîlnirea cu chiaburul Ilia Bugrov care a evadat din lagăr, colindă iarmaroacele ca cerșetor și îi îndeamnă pe săteni să se răzvrătească împotriva Puterii Sovietice, faptul că fostul bogătan îi fură lui Nichita, Surul său drag, constituie pentru Morgunoc o grea lovitură. Toate visurile lui de a dobîndi prietenia chiaburului se spulberă. In goana după himera sa el e nevoit să se înhame singur la căruță. Echipajul grotesc pe care-l conduce stîrnește pretutindeni hohote de rîs și suspiciuni. Mîndriei fostului mijlocaș i-au luat locul rușinea și umilința. Realitatea se răzbună necruțător pe cel care a nesocotit-o.

De două lucruri trebuie să se mai convingă Nichita pentru a-și întrerupe călătoria și a face calea întoarsă la ai săi : de superioritatea colhozurilor față de mica gospodărie țărănească și de faptul că el e victima unei iluzii. Autorul a reușit să marcheze foarte bine aceste două etape, în episodul în care se povestește vizita lui Nichita într-un colhoz de țigani, precum și în fragmentul consacrat imaginarului sat Ostrova ai cărui locuitori se călăuzesc după legile țării, Muravia. Țiganii, față de care Nichita nutrește încă un sentiment de dispreț, posedă o gospodărie frumoasă — un grajd cu cai cum Nichita nici n-a visat. Din milă, ei oferă adăpost vagabondului mujic care în pofida mîndriei sale, e nevoit să le accepte ospitalitatea. Mai mult încă, fostul mijlocaș căutîndu-și un foarte șubred alibi — se pune el însuși în situația pe care o socotea înainte caracteristică țiganilor : încearcă să fure un cal din gospodăria colhozului și rușinat că încercarea-i dă greș, se strecoară hoțește din sălașul lor. Comicul reeșind din contrastul dintre superioritatea reală a vieții țiganilor colhoznici și aparenta, demnitate a eroului, reliefează degradarea lui Morgunoc.

Morgunoc vrînd să-și cumpere un cal ajunge în îndepărtata Ostrova. Satul acesta întruchipează idealul la care năzuise altă dată Morgunoc. El vede însă că locuitorii acestei așezări trăiesc în lene și sărăcie și se mulțumesc doar cu... „Un dram de pîine / un păhărel de apă / o izbă-n patru bîrne / Și-n așternut o babă". Nichita nu numai că-și dă seama că pornind în căutatea acestei utopice fericiri a păcătuit față de copiii și familia sa(„Dar ai mei trăiesc pe lume / Azi mai rău ca niciodată"... / Pentru asta oricea-și spune / Numai eu sînt vinovat"), dar îi îndeamnă — el nehotărîtul, pe nenorociții săteni care se complac în nenorocirea lor, să aleagă calea vieții noi : „Prieteni, viața voastră nu-i / viață, ci durere... / E timpul să spuneți *da* sau *nu !* / Să hotărîți se cere".

Pentru ca un om slab ca Nichita să se decidă în sfîrșit s-o rupă cu viața de chin pe care o duce, el trebuie să primească îndemn, sfat și ajutor. Și acest ajutor îl află Nichita în colhozul condus de comunistul Frolov unde de la președinte pînă la paznicul de noapte, toți îl fac pe Morgunoc, fiecare în felul său, să vadă sensul vremurilor pe care le trăiește, să înțeleagă că orînduirea colhoznică aduce țăranilor belșugul și fericirea, îl învață să deprindă a urî cu înverșunare pe exploatatori. Poetul însă nu se mulțumește nici de astă dată să lase doar vorbele să acționeze asupra eroului ; edificatoare pentru Nichita sînt, în primul rînd, faptele, bogăția colhozului, trăinicia lui, viața frumoasă a colhoznicilor, noile relații dintre oameni, bucuria vieții noi colhoznice, întruchipată în scena nunții, a acestei sărbători colective, contrastînd prin optimismul și setea ei de viață cu cheful aducînd a prohod din casa chiaburului Ilia Bugrov. Cîntecelor jalnice de la cheful chiaburesc le-au luat locul cîntece pline de viață ; în locul vorbelor amare, pline de năduf și a certurilor, auzim aici strigături vesele. Oamenii nu se mai uită chioriș unii la alții, nu se mai înfruntă, ci horesc, joacă și se cinstesc ca frații, ca adevărați prieteni, iar Nichita nu mai vrea să se furișeze hoțește ci se-nchină obștei și golește paharele în cinstea sărbătoriților.

Intrat din întîmplare în posesia Surului său drag, nefericitul Morgunoc se întoarce pe meleagurile sale natale. Realitatea sovietică i se înfățișează acum în toată frumusețea și amploarea ei : „Pe stîlpi lungi sîrme țiuiesc / Și cele-n depărtare / Orașe mari, orașe cresc / De parcă-s nâvi pe mare.

Poetul a dovedit însă o înțelegere profundă a personajului atunci cînd în ultimul cînt ni-l înfățișează încă șovăind, păstrînd încă adormită undeva în fundul sufletului său iluzia unei Țări Muravia, iluzie pe care numai întîlnirea cu bogomolul, rătăcitor ca și dînsul, i-o spulberă definitiv. Certitudinea superiorității vieții colhoznice odată dobîndită nimic nu-l poate abate pe Nichita Morgunoc de la hotărîrea de a intra în colhoz.

In fața tînărului poet A. Covaci, căruia îi datorăm traducerea acestei opere clasice a poeziei sovietice, frescă bogată a epocii cînd s-a săvîrșit marea cotitură s-au ridicat dificultăți serioase. Varietatea formelor poetice, lirismul profund răscolitor al unor pasaje, satira suculentă a altora, umorul sănătos au reclamat din partea traducătorului o tehnică poetică înaltă. Pentru a putea transmite caracterul profund popular al poemului lui Tvardovschi, poetul traducător trebuia să cunoască aprofundat folclorul nostru și să folosească formele cele mai înrudite poeziei populare rusești.

Cît de mult trebuie să fi lucrat poetul traducător pentru a fi reușit să sugereze prin continua și rapida mișcare a tot ce-l înconjoară pe erou, graba cu care Morgunoc părăsește ținutul natal, ce eforturi a presupus sugerarea atmosferei de chef deznădăjduit din casa chiaburului, unde fiecare bețiv urmărește un gînd al său, își cîntă povestea sa și totuși tabloul trebuie să aibă un caracter unitar, organic. În general, tălmăcirea poemului „Țara Muravia" constituie un succes indiscutabil.

Există însă în această operă anumite pasagii în care nu ni se transmite din plin fiorul originalului lui Tvardovschi. E vizibil un oarecare decalaj între felul cum sînt traduse primele capitole și felul cum sînt transpuse în romînește ultimele. Dacă atmosfera de chef deznădăjduit din casa chiaburului, de pildă, e sugerată cu multă forță poetică, atmosfera de optimism sănătos, de sete de viață de la nunta colhoznică, nu-i sugerată în toată plinătatea și puterea ei. Anumite stîngăcii sînt aci evidente.

Poemul „Țara Muravia" în tălmăcirea poetică pe care ne-a dăruit-o A. Covaci, constituie o operă valoroasă și un prețios ajutor în lupta pentru convingerea țărănimii muncitoare de a păși pe calea marii gospodării socialiste.

**) Lucrare apărută în Editura „Cartea Rusă" în traducerea lui A. Covaci.*

Corespondenții sezisează — organele iau măsuri

Dorim produse de calitate

Tovarăși utemiști din întreprinderea Electrofar — București

În prezent îmi fac datoria față de patrie în rîndurile armatei. Am fost și eu mai înainte muncitor într-o întreprindere și eram bucuros cînd produsele pe care le lucram, erau de calitate superioară. Am fost chiar și evidențiat pentru munca mea și mă mîndream cu titlul de fruntaș în producție.

Dar nu despre asta vreau să vă vorbesc, ci despre unele greutăți pe care le întîmpinăm din cauza calității unor produse pe care le primim și care sînt fabricate în întreprinderea dumneavoastră.

Intr-una din zile trebuia să instalez un bec pe care l-am luat de la magazie. Nu am reușit însă. Becul s-a spart înainte de a fi înșurubat în fasung. De ce ?

Prima dată mă gîndeam că eu sînt de vină pentru că nu am umblat cu grijă la instalarea becului. M-am dus din nou la magazie și povestind pățania mea am rugat pe tovarășii de acolo să-mi dea alt bec.

— Nu este primul caz cînd se întîmplă acest lucru, mi-au spus tovarășii de aici. Becurile se sparg pentru că balonul este prea subțire, sau în alte cazuri vin de la fabrică cu aer înăuntru și cînd sînt aprinse, filamentul se arde.

Din cutia din care am luat „Certificatul de calitate", un bec s-a spart înainte de a fi montat, iar celelalte două s-au ars imediat ce au fost aprinse. Iată deci, că dintr-o singură cutie nu s-au putut folosi trei becuri.

Mai poate fi numit acesta „Certificat de calitate" ? Nu ! Desigur că nu.

Sînt și eu utemist și doresc ca tinerii din întreprinderea dumneavoastră să dea produse de calitate superioară evitînd neplăcerile din rîndul acelora care trebuie să folosească astfel de produse.

Propun ca organizația U.T.M. din întreprinderea dumneavoastră să analizeze serios problema calității produselor livrate și să dovedească într-adevăr că luptă pentru a da produse de calitate superioară.

Vă doresc mult spor la muncă.

IOAN HOSSU

★

Ziarul nostru a trimis spre cercetare forurilor în drept, scrisoarea tovarășului Ioan Hossu. Dăm mai jos răspunsul Ministerului Energiei Electrice și Industriei Electrotehnice și al comitetului raional U.T.M. Gh. Gheorghiu-Dej din raza căruia face parte întreprinderea „Electrofar".

★

Luînd cunoștință de cele arătate în scrisoare, raionul U.T.M. Gh. Gheorghiu-Dej a luat legătură prin instructorul respectiv, cu organele de conducere politice și administrative din întreprinderea „Electrofar", unde de comun acord s-a prelucrat scrisoarea cu maiștrii de secții și apoi cu toți tinerii.

În discuțiile ce le-au purtat, s-au angajat să șteargă această pată rușinoasă prin executarea produselor de cea mai bună calitate. Astfel s-a ajuns ca în ultimul timp procentul calității produselor să fie de 1.26, calitate ce asigură depășirea duratei de consum.

În vederea efectuării unui control calitativ al produselor, s-a înființat un curs special de controlori tehnici ceea ce va face să nu se mai strecoare produse necorespunzătoare indicilor în produsul finit.

De asemenea s-au luat măsuri de organizare a unui curs de minim tehnic la care tinerii să-și poată reîmprospăta cunoștințele tehnice privind procesul tehnologic.

Tot in ședința ținută cu acest scop, au fost înființate brigăzi U.T.M. de calitate fixîndu-se și responsabilii speciali din cadrul controlului tehnic, care vor urmări realizarea angajamentelor luate.

Conducerea întreprinderii și delegați ai Direcției Generale a Industriei Electrotehnice din Minister vor controla periodic calitatea produselor.

—●—

Căminul cultural din Cristian

Anii regimului democrat-popular au deschis un nou drum în viața țăranilor muncitori romîni și sași din comuna Cristian, regiunea Stalin.

Munca liberă și cîntul îi înfrățește.

Căminul cultural „Simion Bărnuțiu" din această comună a desfășurat o activitate bogată în anii ce au trecut. Multe lucruri interesante au aflat, de multe superstiții s-au desbărat tinerii muncitori din comună, datorită activității căminului cultural.

Curînd, după înființarea căminului cultural repetițiile dansurilor romîne și germane au început a se ține regulat. Aici, la căminul cultural au venit să cînte și tinerii sași Rener Brigite, Herget Günter, Sult Hugo, ca și tinerii romîni Ghinea Nicu, Giuvelcă Maria.

Dansurile germane : polca, dansul panglicilor au început a fi repetate ca și „sirba" sau „bătuta" romînească. Cîntecele și dansurile au întărit prietenia frățească a tinerilor.

S-a înființat echipa de teatru. În această echipă au intrat și tineri și vîrstnici.

La căminul cultural în primăvara anului acesta s-a înființat un cerc agrotehnic condus de învățătorul Pavel Gheorghe. Multe au învățat aici țăranii muncitori. Au fost antrenați specialiștii de la gospodăriile de stat din apropiere care țineau lecțiile, și au fost făcute numeroase experiențe practice. S-au amenajat răsadnițe. Cercul agrotehnic s-a transformat într-un laborator și expoziție permanentă a comunei. Țăranii muncitori din întovărășirile agricole veneau și cereau lămuriri asupra multor probleme legate de munca cîmpului.

Pentru activitatea dusă cercul agrotehnic a fost premiat de către sfatul popular raional.

Lucruri deosebit de folositoare au învățat țăranii din comună și la cercul de cultură generală, la conferințele științifice, serile culturale, șezătorile care se țin în cadrul căminului. Conferințele se țin la căminul cultural ca și la stația de radioficare ce are peste 500 difuzoare și care a fost pusă nu de mult timp în funcțiune.

In timpul zilei la bibliotecara Abagiu Elisabeta vin mulți copii. Biblioteca are peste 3500 volume. Dar pentru micii cititori trebuiesc cărți deosebite. Bibliotecara are însă și pentru ei cărțile potrivite. Pentru cei mici reviste ilustrate, pentru cei mai mărișori basme, povestiri. Alteori bibliotecara organizează „seri de basme" cu copiii sau consfătuiri cu acești mici cititori.

Copii, tineri și bătrîni, cetățeni ai comunei Cristian au găsit în căminul cultural un izvor de cultură ceea ce n-a existat în comună pînă în anii regimului democrat-popular.

A. CACINA

TRIBUNA INOVATORULUI

Menghina manuală fără șurub

Se știe că pentru îmbinatul prin încleire a pieselor de lemn, se utilizează diverse menghine. Sistemul cel mai obișnuit fiind acela în care piesele se fixează prin menghine manuale cu șurub.

Un muncitor tîmplar din Intreprinderea 507 Construcții a imaginat și construit un nou model de asemenea menghină fără șurub, deci un model mult mai economic de confecționat, care în utilizare economisește și timpul necesar înșurubării.

Menghina propusă constă din două elemente de lemn (fig. 1), a și b, din care unul (a) este fix pe o bară de metal (c) de 8x5 mm., iar celălalt (b) se montează mobil pe aceeași bară.

Elementul b are o parte mobilă (d), fie cum se arată în desen, obținută prin simpla tăietură f, fie fixată prin șanieră. Acestui element i se practică o scobitură corespunzătoare introducerii mînerului (e) care se fixează prin axul g. Fixarea mînerului pe ax trebuie făcută excentric, astfel încît în poziția A, mînerul să nu apese partea mobilă (d), însă la mișcarea mînerului în sensul săgeții în poziția B, el apasă partea mobilă d, depărtînd-o de (b). În modul acesta distanța între a și b se micșorează și se obține stringerea pieselor ce trebuie încleiate. Muncitorul inovator a fost recompensat pe bază de apreciere cu 500 lei.

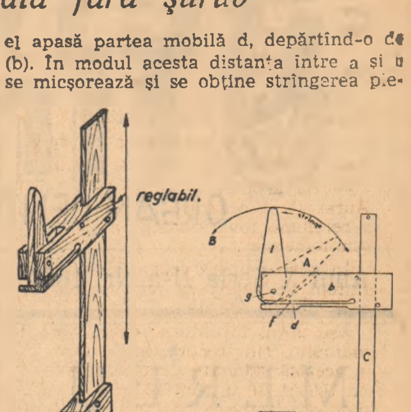

Fig. 1

Filtrul magnetic

„Filtrul magnetic de ulei la mașinile-unelte" este una dintre ultimile inovații aplicate la uzinele „I. C. Frimu" din Sinaia. Iată despre ce este vorba:

În uleiul folosit pentru ungerea mași-

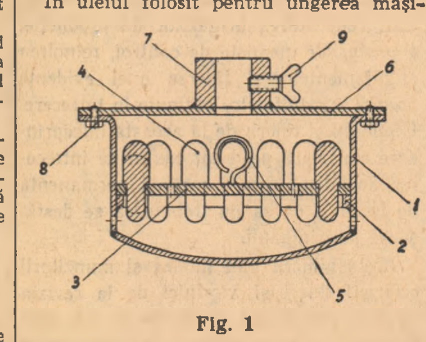

Fig. 1

nilor-unelte sau pentru răcirea sculelor tăietoare, se găsesc particule de metal care influențează bunul mers al mașinilor.

Filtrele obișnuite folosite, nu pot reține decît particulele mari de metal, așchiile rezultate din pilitură de metal feros nu pot fi reținute și se mențin în suspensie în ulei.

Pentru a putea separa uleiul de pilitură, inovatorul a prevăzut introducerea în circuitul uleiului, a unor magneți permanenți care strîng pilitura.

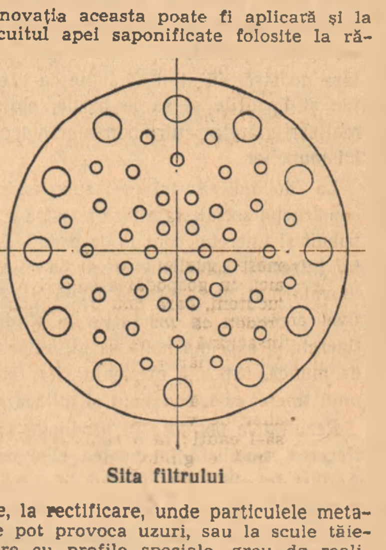
Intrebuințarea filtrelor prevăzute cu magneți, prezintă o serie de avantaje, dintre care enumerăm: folosirea mai îndelungată a uleiului, prelungirea duratei de funcționare a pieselor supuse ungerii, prelungirea duratei de funcționare a pompelor de ulei folosite la ungere. Toate acestea se realizează ca rezultat al eliminării celei mai mici părticele de metal din uleiul întrebuințat.

Pentru a asigura o eficacitate ridicată a acestor filtre magnetice, este necesar ca ele să fie montate fie în filtrele existente, fie la locurile caracteristice; în baia de ulei la locul de umplere, în sorb sau în caseta de distribuire a uleiului. În general trebuie asigurată circulația uleiului prin filtru, în vederea culegerii acestor corpuri străine. În raport cu cantitatea de ulei folosit, și cu numărul de pompe de împingerea uleiului pot fi folosite mai multe filtre magnetice la aceeași mașină. Filtrele trebuiesc curățate periodic (3-7 zile). Magneții se confecționează dintr-un oțel cît mai bogat în carbon. Dimensiunile se vor determina după locul unde urmează să se monteze. Magnetizarea elemențiilor se obține prin supunerea lor unui șoc de curent continuu într-o bobină.

În fig. nr. 1 este reprezentat un filtru magnetic construit pentru a fi atașat la sorbul din baia de ulei. El se compune din următoarele elemente :

— Corpul (1), prevăzut cu orificii pentru intrarea uleiului, inelul (2) care se montează cu sudură pe corp, sita (3), cu toate orificiile de trecere sau de montare a magneților (4), cîrligul (5) montat cu sudură pe sită, ajutînd la scoaterea acesteia atunci cînd trebuie să o curățăm, capacul (6) cu piesa de legătură (7), șuruburile (8) pentru prinderea capacului (6) de corpul (1), șurul (9) pentru atașarea filtrului la sorb.

Inovația aceasta poate fi aplicară și la circuitul apei saponificate folosite la răcire, la rectificare, unde particulele metalice pot provoca uzuri, sau la scule tăietoare cu profile speciale, greu de realizat, ce trebuie protejate în mod deosebit.

Sita filtrului

Iluminarea dulapurilor de scule

O altă inovație ce poate fi ușor aplicată și care este foarte necesară tuturor muncitorilor de la mașinile-unelte care au diferite dulapuri în corpul lor, — exemplu : strungurile de fabricație cehoslovacă marca „KOWO" se referă la iluminarea acestor dulapuri, care de cele mai multe ori se află așezate la partea inferioară sub tava în care se colectează lichidul de răcire. Intrucît aceste dulapuri sînt întunecoase, găsirea sculelor sau a accesoriilor păstrate în interiorul lor este grea, iar muncitorul respectiv trebuie să ilumineze interiorul cu un mijloc oarecare de iluminat.

Pentru a se evita timpii morți cauzați de căutarea sculelor sau accesoriilor în astfel de dulapuri, inovatorul a construit o lampă pe care a montat-o în interiorul dulapului, fixînd-o pe un soclu confecționat din material izolant — lemn tare sau fibră. Lampa este legată la transformatorul cu care este echipată în mod obișnuit fiecare mașină și care servește la alimentarea lămpii mașinii. Becul se alege pentru o tensiune corespunzătoare. În cazul mașinii la care s-a instalat lampa fiind de 28 V., deoarece transformatorul are înfășurarea secundară la 26 V.

Pentru a se înlătura posibilitatea ca lampa să rămînă permanent aprinsă, s-a prevăzut un dispozitiv care comandă aprinderea lămpii la deschiderea ușii dulapului și stingerea ei în momentul închiderii acesteia.

Lampa a dat rezultate bune economisind timpul muncitorilor care lucrează pe mașini-unelte prevăzute cu asemenea dulapuri. Această inovație are de asemenea un vast cîmp de aplicare.

★

Am indicat aci trei inovații care pot fi realizate și aplicate foarte ușor într-un număr mare de întreprinderi din patria noastră, fiind convinși că numeroși tineri și tinere se vor grăbi să aplice aceste inovații.

Asemenea inovații se mai pot găsi la Cabinetele Tehnice ale întreprinderilor sau la colectivele de inovații (acolo unde nu sînt Cabinete Tehnice), sub formă de fișe S.E. (schimb de experiență) sau caiete de inovații.

GH. IOVIȚU

★

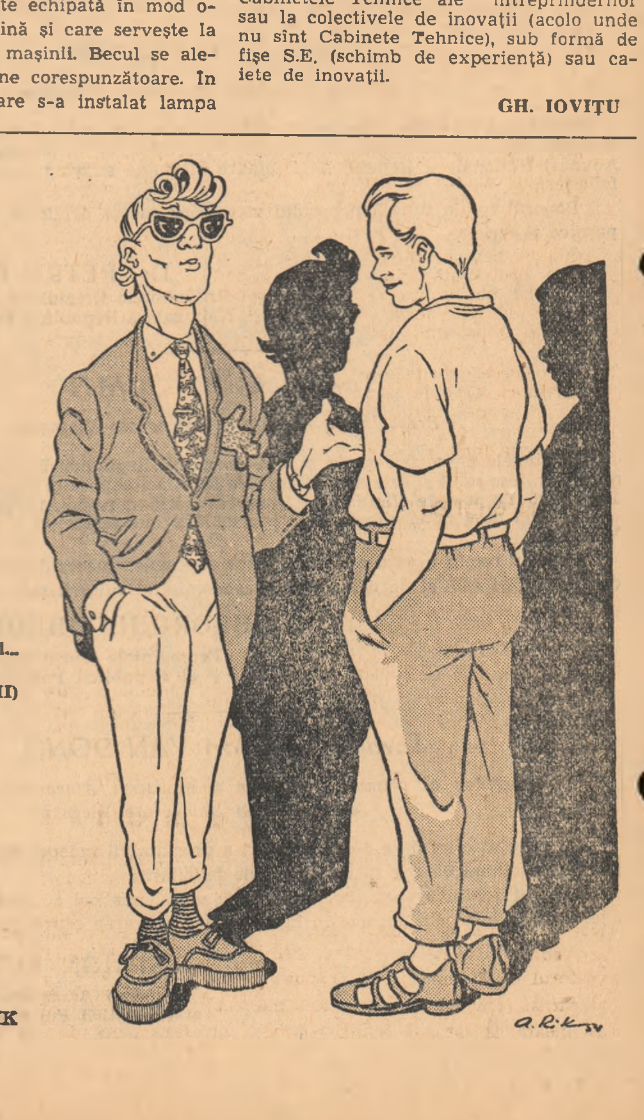
★ ★

Nu,
tineret
nu înseamnă
că moda
te-ndeamnă
veșmîntul
să-l scălimbăiești...

(V. MAIACOVSCHI)

★ ★

★

Desen de : A. RIK

Roadele muncii lor

Membrii gospodăriilor agricole colective din regiunea Suceava au început împărțirea avansurilor de 40 la sută. Și în acest an roadele bogate ale muncii în comun au adus belșug în casele colectiviștilor din această regiune. La gospodăria agricolă colectivă „1907" din comuna Vlăsinești, raionul Săveni, unde a avut loc de curînd împărțirea avansurilor, colectiviștii au primit pentru fiecare zi-muncă 2,500 kg. de grîu, 0,500 kg. de orz și 3,50 lei, iar la gospodăria agricolă colectivă „Lupta noastră" din raionul Săveni, s-au distribuit colectiviștilor drept avans 2 100 kg. de grîu, aproape un kilogram de orz și ovăz, precum și 2 lei pentru fiecare zi-muncă.

La gospodăria agricolă colectivă „Lupta pentru pace" din satul Cotîrgaci, raionul Botoșani, colectivistul Gh. Vamanu, care a făcut împreună cu cei trei fii ai săi, 750 zile-muncă, a primit drept avans de 40 la sută 1350 kg. de grîu, 562 kg. de orz, 75 kg. de brînză și 1200 lei. Cantități mari de produse și sume însemnate de bani au primit și colectiviștii din celelalte gospodării în care a avut loc pînă acum împărțirea avansurilor.

Viaţa U. T. M.

O seară plăcută la reuniunea tineretului

Discuţiile erau pe terminate. De la masa prezidiului se auzi din nou vocea secretarei.

— Mai are cineva vreo propunere la planul de muncă ?

Din mijlocul sălii se ridică un tînăr înalt, cu părul blond, spunînd :

— Eu aş mai avea ceva de spus.

— Să te auzim, tovarăşe Dinu.

— Eu propun — spuse tovarăşul Dinu Aurel — să organizăm în această lună şi o reuniune tovărăşească... Dar s-o pregătim temeinic !

In sală se auziră voci : „Sîntem de acord, sîntem de acord cu propunerea, ea trebuie trecută în plan..."

Aşa porni iniţiativa pentru organizarea reuniunii. Nu trecură decît cîteva zile de la această adunare generală, cînd comitetul U.T.M. se întruni să stabilească măsurile organizatorice. Membrii comitetului au antrenat în munca de pregătire a acestei reuniuni un colectiv larg de utemişti. Fiecare trebuia să-şi aducă aportul pentru ca reuniunea să fie cît mai interesantă.

Sarcinile au fost împărţite pe oameni. Aşa de pildă, tovarăşa Boiculese Elena, secretara comitetului U.T.M., împreună cu încă un tînăr s-a ocupat de pregătirea conferinţei. De muzică răspundea utemistul Fux Arol. Bufetul era în grija altui tovarăş... Dar cîte nu erau de făcut ?

Cea mai grea problemă rămînea totuşi programul artistic. De o vreme echipa artistică nu-şi mai desfăşura activitatea şi timpul pentru pregătirea programului era scurt.

S-a discutat îndeaproape cu fiecare tînăr din echipa artistică ; apoi repetiţiile începură să aibă loc mai în fiecare zi. Astfel dansatorii au reuşit să pregătească cîteva jocuri noi. Solista Şaur Frederica a învăţat noi cîntece sovietice etc.

Cînd sosi ziua reuniunii totul era gata.

★

E sîmbătă seara. Căldura s-a mai potolit. O adiere uşoară de vînt purta cu ea mireazma florilor din parcuri. Pe strada principală a străvechiului oraş moldovean — Suceava — domnea o animaţie însufleţită. De undeva străbăteau melodiile unui acordeon pînă departe în stradă. Spre locul de unde se auzea muzica se îndreptau mai multe grupuri de tineri. Clubul „O.C.L.-produse industriale" cunoştea în aceste momente o mare animaţie. Noii sosiţi îşi strîngeau mîna cu căldură, discutau, rîdeau, făceau noi şi noi cunoştinţe. Doar se întîlneau aici tineri din 13 organizaţii de bază U.T.M. din oraş şi reuniunea le oferea încă un prilej de a se cunoaşte mai bine.

Curînd, în sălile clubului se lăsă liniştea. Participanţii la reuniune ascultară plini de interes conferinţa în care era evocat drumul glorios deschis tineretului de 23 August 1944. Numeroase exemple s-au dat în conferinţă despre viaţa plină de bucurii a tinerilor de azi, despre munca însufleţită a celor patru brigăzi de bună deservire din cadrul întreprinderii, despre tinerii fruntaşi în comerţul de stat etc.

Programul artistic prezentat a arătat că tinerii — în ciuda timpului scurt — s-au pregătit totuşi bine pentru reuniunea tovărăşească. Iat-o pe fruntaşa în producţie Sofica Ana, care alături de utemiştii Fira Ioana, Amarandi Ion şi ceilalţi dansatori execută cu măiestrie „Sîrba din Suceava" şi „Ciobănaşul". Eforturile dansatorilor, care au prezentat spectatorilor un joc frumos, au fost răsplătite cu vii aplauze. Muzica execută mai departe valsul Moscovei. Băieţii invitară fetele la dans.

După vreo două dansuri toba răsună din nou. În sală se făcu iarăşi linişte. Alte clipe de destindere. Alături de acordeonist stă acum tînăra Şaur Frederica, solista întreprinderii. În inimile ascultătorilor pătrund cîntecele sovietice atît de iubite de tineret cum sînt „Cîntecul şoferului" şi altele. Dansurile încep din nou; de astă dată un tango lin. Mai la o margine o pereche de tineri dansează mai greu; se vede cît colo, că de astă dată fata „profesoară", îşi învaţă tovarăşul să danseze.

E o nouă pauză. Din nou în mijlocul sălii îşi face apariţia echipa de dansuri. „Hora Mitocului" pe care o execută ei acum e specifică meleagurilor sucevene. E un dans din satul Mitoc, raionul Suceava. Tinerii aplaudă cu bucurie frumoasa creaţie artistică din regiunea lor. Din nou vals, sîrbă, tango, şi din nou pauză. De astă dată îşi face apariţia un alt artist. Cu ghitara de gît, în acordurile ei melodioase, Ivaniţchi Ion, cîntă minunatul cîntec sovietic „In barcă". Artiştii amatori oferă clipe plăcute invitaţilor la reuniune, dezvoltîndu-le sentimentul dragostei pentru dansurile şi cîntecele noastre populare, pentru minunatele cîntece sovietice, îndemnîndu-i să le înveţe cu toţi cît mai bine.

Pînă seara tîrziu tinerii au dansat, au cîntat, distrîndu-se plăcut. Ei au fost satisfăcuţi pentru felul în care organizaţia de bază U.T.M. „O.C.L.-produse industriale-regiune" a organizat reuniunea tineretului. Tinerii aşteaptă şi pe viitor să participe la astfel de reuniuni.

C. ANDREESCU

Rînduri despre fericire

Zvonesc „gurile rele" că sînt cîţiva tineri aici, în gospodăria colectivă „9 Mai" din Cucuteni, care dau des tîrcoale pe la vie. Credeţi că vor să mănînce struguri ? Aş ! Înseamnă că nu le-aţi ghicit gîndurile. Alta urmăresc ei : să se coacă strugurii cît mai de grabă.

Şi nu fiindcă ar vrea să-şi ude gîtul cu un pahar de vin, că vin tot mai găseşti fără să-l cauţi ; la o rudă, la un prieten. Altul însă e gîndul lor. Să termine cu muncile cîmpului, să umple toate poloboacele cu vin şi atunci să te ţii frate ! Aţi fost vreodată la nuntă la Cucuteni ? Tii, ce mai veselie se întinde. Să nu încerci să dormi că-i în zadar. Muzica-i zice aprins, oamenii mănîncă, beau, joacă în cinstea noilor căsătoriţi. De aceea se zvoneşte că tot dau tîrcoale viei. Cînd se coc strugurii e semn că se apropie nunţile. În toamna trecută s-au căsătorit mai mulţi tineri din gospodărie dintre care Tudor Lupăşteanu — socotitorul gospodăriei, Lupăşteanu Gheorghe şi alţii.

Brighiu Neculai e venit de curînd din armată. Îndrăgeşte pe Anica Neculăiţă. Aşa se spune în gospodărie, că în toamnă fac nunta. Alţii „lucrează" mai în taină...

★

Petrecerile de la nunţi ţi se par aşa de fireşti să-i zicem ca „bună ziua". Totuşi, semnificaţia lor este adîncă. De ce spun asta ? Să luăm de pildă acest sat, Cucutenii. — Un sat azvîrlit parcă între dealuri, cu case mici, un sat unde trăiesc vreo 200 de familii. Sînt oameni liberi, robii de odinioară de pe moşia lui Arghiropol. Stăpînea acest moşier mai mult decît vedeai cu ochii. Moşia se întindea de la Epureni cuprindea Leţcanii, Cucutenii, Scoposenii, Horleştii, Bogdăneştii, pînă hăt, la hotarele Vasluiului. Mai toţi locuitorii din Cucuteni erau robi pe această moşie. Să povestească Bucătaru Alexandru, colectivist, un om încărunţit, bărbat înalt, cu faţa suptă, că şi el a fost rob pe această moşie şi încă de la vîrsta de 8—9 ani. Era în clasa a II-a primară cînd tată-său l-a luat la moşie să muncească cu el, să poată achita datoriile pînă în toamnă.

Tare hoţoman era boieru ; veneau oamenii la el înainte de crăciun, înainte de paşti, să le împrumute un ban să facă copilului o cămaşe nouă, să le dea o baniţă două de grîu sau păpuşoi să iasă din iarnă. Şi pentru asta trebuia să-i muncească apoi toată vara şi toamna pînă tîrziu. Şi împrumuturile se repetau în fiecare an. Era nevoit omul să trăiască de pe o zi pe alta. Astfel ajungea dator la boier.

De petreceri nu le ardea oamenilor săraci atunci. Trebuia să ai şi cu ce. Se făceau şi atunci nunţi şi în paharele de vin pe care le dădeau peste cap vroiau să-şi înece amarul, sărăcia.

Astăzi însă, cînd ciocnesc paharele de vin, cinstesc nu numai pentru fericirea celor ce se căsătoresc cît şi pentru bucuriile aduse de anii ce-i trăim şi pentru fericirea anilor ce vin.

★

La cîţiva zeci de metri, în spatele sediului gospodăriei colective, pe deal se văd nişte ruini. Doar un perete rămas în picioare aminteşte că aici a fost castelul cu peste 30 de camere al moşierului Arghiropol.

A început să se dărîme încă din timpul războiului. Priveşti acest zid care se surpă, se dărîmă şi va dispare. Priveşti şi la gospodăria agricolă colectivă. An de an ridică noi construcţii. Atelierul de fierărie e aproape gata. Au adus material şi în curînd va începe construcţia unui nou saivan pentru oi. O imagine cît se poate de grăitoare despre două lumi : una care îşi dă ultima răsuflare — şi o lume nouă, abia înmugurită, care înfloreşte şi creşte.

Cu cît tîlc povesteşte moş Bucătaru Alexandru despre toate acestea. Era prin 1952. Se adunase tot colectivul de conducere al gospodăriei să discute ce construcţii noi vor începe în gospodărie. Şedinţa era în toi, cînd se auzi un zgomot. Priviră cu toţii afară. Se prăbuşise încă un zid din fostul castel.

— Priviţi, le zise preşedintele. Încă un semn bun. Ce-i putred se surpă şi moare, iar peste ruine noi ridicăm construcţii trainice.

Priveşti astăzi în gospodărie şi vezi ce-au înfăptuit în 3 ani cele aproape 50 de familii. În afară de construcţii au pus şi bazele sectorului zootehnic. La început n-aveau decît cîteva perechi de boi de muncă. Iată, acum au 11 vaci de lapte, au 9 scroafe pentru reproducere, purcei, au peste 300 de oi mulgătoare, aproape 100 tineret ovin şi altele.

Era la arie. Se oprise cîteva clipe batoza. Tractoristul trebăluia ceva la tractorul său. A fost deajuns ca cineva să înceapă un cîntec şi el să cuprindă pe toţi tinerii, pe cei care cu cîteva clipe mai înainte, fără răgaz alimentau cu snopi batoza. Tinerii care munceau fericiţi îşi cîntau bucuriile. Şi pentru cine altcineva muncesc oamenii acestei gospodării decît pentru fericirea lor, a copiilor lor. Pentru cine clădesc ? nu pentru tinerii care acum abia păşesc în viaţă ? Păi atunci cum să nu aştepţi cu nerăbdare culesul viilor ? Cine vor fi fericiţi în primul rînd dacă nu tineri ca Brighiu Neculai, Anica Neculăiţă şi alţii ? De aceea la toamnă vă poftim la nunţi în Cucuteni.

C. BUCUR
corespondentul „Scînteii tineretului" pentru regiunea Iaşi

Telegrame de salut primite cu prilejul zilei de 23 August

Cu prilejul zilei de 23 August, John Mahon a trimis o telegramă de felicitare în numele comitetului districtual din Londra al Partidului Comunist Britanic. „Marile realizări ale Republicii voastre populare în domeniul ridicării vieţii materiale şi culturale a poporului, al dezvoltării producţiei industriale şi agricole, în domeniul ştiinţei şi literaturii şi pentru apărarea păcii sînt urmărite de noi cu o deosebită atenţie şi constituie o mare încurajare pentru noi în lupta împotriva imperialismului şi pentru o „Britanie socialistă".

Palme Dutt, directorul revistei „Labour Monthly" a trimis de asemenea o telegramă în care salută cea de a 10-a aniversare a eliberării Romîniei, transmiţînd cele mai calde salutări frăţeşti.

(Agerpres)

Informaţii

În cadrul vizitei pe care o fac în ţara noastră, la invitaţia Institutului Romîn pentru Relaţiile Culturale cu Străinătatea, scriitoarea canadiană Margaret Fairley, editor al revistei „New Frontiers", doctorul N. Titleman şi A. Yanovsky, caricaturist, din Canada, au sosit miercuri dimineaţa în Oraşul Stalin. Oaspeţii au vizitat Uzina de tractoare şi centrul şcolar al uzinelor.

★

La 6 septembrie a.c. se ţine un nou examen de admitere în şcolile profesionale, în meseriile din sectoarele construcţii şi agricultură.

Înscrierile se fac pînă la data de 5 septembrie a.c., în aceleaşi condiţii cerute la examenul din 28 august 1954. (Agerpres)

Mărețe perspective de dezvoltare a agriculturii

Vom întîmpina Congresul Partidului cu noi succese în muncă

Ne găsim în preajma bătăliei pentru recolta anului viitor. Apariţia în această perioadă a Proiectului de Directive ale Congresului al II-lea al Partidului cu privire la dezvoltarea agriculturii în următorii 2—3 ani constituie pentru noi un bun îndrumător în lupta pentru o producţie agricolă sporită. Colectivul de conducere al staţiunii noastre, împreună cu toţi lucrătorii din staţiune au hotărît să trecem de îndată la aplicarea în viaţă a învăţăturilor preţioase ce rezultă din Proiectul de Directive. Însuşindu-ne sarcinile ce ne revin, am trecut la asigurarea îndeplinirii planului de arături şi însămînţări de toamnă. Pentru aceasta, toate brigăzile de tractoare au fost temeinic organizate în scopul îndeplinirii înainte de termen a sarcinilor de plan. Au fost executate deja arături adînci de toamnă pe o suprafaţă de 130 ha. În fiecare gospodărie agricolă colectivă noi am dat cîte un agronom de sector care să supravegheze calitatea lucrărilor şi să ajute în acelaşi timp colectiviştilor în sporirea producţiei la hectar.

Putem spune că datorită muncii tinerilor, asemenea lui Codreanu Constantin, care a ajutat gospodăria colectivă Mitoc să fie fruntaşă pe raionul Bîrlad, multe gospodării s-au consolidat. Pentru buna desfăşurare a campaniei de reparaţii, noi ne-am îngrijit de terminarea într-un termen scurt a construirii noului atelier tip şi am mai amenajat unele remize. Azi tractoarele, batozele, semănătoarele şi secerătoarele-legători, au adăpost asigurat în remize.

Paralel cu lucrările de îmbunătăţire a condiţiilor de muncă, staţiunea noastră s-a îngrijit şi de asigurarea unor condiţii optime de trai pentru toţi mecanizatorii de aci.

Au fost amenajate dormitoare, s-au revizuit instalaţiile de apă şi energie, iar cantina şi-a îmbunătăţit activitatea; 5 dintre mecanizatorii S.M.T.-ului nostru au primit aprobarea de împrumuturi pentru construirea de locuinţe individuale. Faţă de celelalte sarcini noi nu am luat încă măsuri. Totuşi putem spune cu toată siguranţa că, în cinstea celui de al II-lea Congres al Partidului nostru, vom realiza cît mai multe din prevederile acestui preţios document. Aşa de pildă noi am recomandat şcolii de tractorişti şi şcolii de mecanizatori agricoli din Bîrlad 20 dintre cei mai buni ţărani muncitori, colectivişti şi întovărăşiţi. Totodată ne angajăm ca încă de pe acum să asigurăm toate condiţiile necesare bunei desfăşurări a cursurilor profesionale de iarnă. În felul acesta vom face să crească nivelul cunoştinţelor profesionale ale tractoriştilor care să poată folosi astfel mai productiv tehnica şi vom asigura noi cadre, temeinic pregătite, pentru anii viitori.

Studiind condiţiile existente şi însuşindu-ne sarcina pusă de partid, S.M.T.-ul nostru va crea, chiar din această toamnă, tabere de cîmp permanente în sectoarele Sîrbi, Mitoc şi Banca, urmînd ca în anul 1955 să asigurăm crearea de astfel de tabere în toate sectoarele.

Una din lipsurile principale ale staţiunii noastre — lipsuri care sînt combătute şi de Proiectul de Directive ale Congresului al II-lea al Partidului — constă în faptul că n-am acordat un ajutor mai efectiv ţăranilor muncitori cu gospodării individuale. În acest an, nu am avut nici un contract pentru lucrarea pămînturilor lor. Şi această lipsă ne angajăm să o lichidăm în cel mai scurt timp.

Aşa cum a hotărît întregul colectiv al staţiunii noastre, noi ne angajăm ca, în cinstea Congresului Partidului, să începem a duce la îndeplinire sarcinile măreţe puse în faţă de Proiectul de Directive ale Congresului al II-lea al Partidului cu privire la dezvoltarea agriculturii în următorii 2—3 ani.

Sîntem convinşi că numai în felul acesta vom contribui din plin la sporirea producţiei agricole.

STERIAN VASILE,
directorul S.M.T.-Zorleni,
regiunea Bîrlad

In lupta pentru ridicarea nivelului de trai material al oamenilor muncii un rol însemnat îl are dezvoltarea viticulturii şi pomiculturii — bogăţii de seamă ale patriei noastre. Proiectul de Directive ale celui de al II-lea Congres al partidului prevede măsuri importante pentru sporirea productivităţii livezilor şi viilor, pentru mărirea suprafeţelor de livezi şi vii, astfel ca în anul 1956 să se ajungă la o producţie de 630.000 tone struguri şi 640.000 tone fructe, iar în anul 1965 producţia să crească şi mai mult — 875.000 tone struguri şi 930.000 tone fructe.

Acţiuni pentru sporirea producţiei agricole în regiunea Craiova

In fiecare unitate agricolă, în fiecare sat şi comună din regiunea Craiova, ţăranii muncitori au citit cu un deosebit interes Proiectul de Directive ale Congresului al II-lea al Partidului cu privire la dezvoltarea agriculturii în următorii 2-3 ani.

Oamenii muncii din agricultură, ţăranii muncitori, tehnicienii şi muncitorii agricoli, cadrele de conducere din sfaturile populare s-au angajat să muncească mai bine pentru a îndeplini măsurile prevăzute în Proiect, pentru a aduce o contribuţie şi mai mare la dezvoltarea agriculturii noastre.

Conform unui plan de perspectivă, în această regiune vor fi executate numeroase lucrări pentru identificarea de noi suprafeţe agricole şi silvice şi pentru valorificarea lor. Astfel, în bazinul Dăbuleni-Ghighera, pe malul stîng al Dunării, şi în bazinul Dobreşti-Teascu de pe malul drept al Jiului vor fi executate lucrări de indiguire pentru punerea în valoare a unei suprafeţe de peste 24.000 ha. In acest scop, în bazinul Dăbuleni-Ghighera vor fi făcute terasamente de 126.000 m.p., iar în bazinul Dobreşti-Teascu pe o suprafaţă de 120.000 m.p.

Pentru succesul acestor acţiuni, ţăranii muncitori, în special cei din comunele Bechet, Călăraşi, Lişteava, Dăbuleni, Ianca, Potelu, Grojdibod şi din celelalte aşezări aflate în apropierea şantierului s-au angajat să facă numeroase zile de lucru. In afară de acestea, în raioanele de munte şi deal Tg. Jiu, Novaci, Amaradia, Gilort şi Olteţ vor fi executate lucrări de desţelenire prin care vor fi redate agriculturii terenuri în suprafaţă de 10.000 ha.

Pentru a spori producţia de plante tehnice va fi organizată o largă acţiune de popularizare a metodelor agrotehnice înaintate şi de mobilizare a ţăranilor muncitori la aplicarea lor. Printre altele, se va face o largă popularizare pentru aplicarea celor 5 praşile la culturile de bumbac şi sfeclă de zahăr, precum şi pentru aplicarea ciupitului şi cîrnitului la culturile de bumbac. De asemenea, vor fi puse la dispoziţia cultivatorilor de plante tehnice mari cantităţi de îngrăşăminte chimice, care, împreună cu îngrăşămintele naturale pe care fiecare din ţăranii muncitori şi le poate procura din gospodăria proprie, vor crea condiţii pentru obţinerea unei producţii sporite.

Perspectivele largi pe care le deschide agriculturii noastre Proiectul de Directive ale Congresului al II-lea al Partidului întăresc şi mai mult încrederea maselor de ţărani muncitori în partid şi hotărîrile sale. Ei sînt hotărîţi să muncească şi mai bine în aceşti ani pentru sporirea continuă a producţiei agricole.

La sfatul ciobanilor din Poiana

DEVA (de la corespondentul nostru Mihai Caranfil).

Aci sus, în Poiana, în mijlocul ciobanilor, ziarul a ajuns tîrziu, dar atunci cînd a ajuns a trecut din mînă în mînă. Aşa i-am găsit cerînd unul altuia ziarul şi citindu-l.

In casa lui Gheorghe Dumitru am găsit mai mulţi ciobani adunaţi la sfat. Ne-am luat cu vorba despre alte lucruri, însă, în cele din urmă, tot la Proiectul de Directive am ajuns.

S-a citit tot capitolul 6 şi s-a vorbit despre avantajele şi înlesnirile pe care le creează statul, crescătorilor de animale.

— Apoi, feciorule, dacă zici că scrie acolo la gazetă, atunci să scrie acolo şi despre mine, ciobanul Opriţoiu Dumitru din comuna Poiana, raionul Sebeş. Să scrie acolo că sînt bucuros de legea asta nouă cum îi bucuros ciobanul de vremea bună, că ce vreme mai bună pentru ciobănit este aceea decît atunci cînt eşti ajutat de o lege bună ?

Să scrie acolo că aci la noi în Poiana sînt mai mult de 70.000 oi, dar sînt tare multe ţurcane şi cu lîna noi stăm mai prost. Dar statul şi muncitorii să nu ducă grijă; le vom da noi şi lînă fină, vom încrucişa rasele aşa cum scrie în Directive. Să scrie acolo în gazetă că în stîna cooperatistă vom creşte de-acum tot mai multe oi din rasa cea mai bună că doar aşa ne vom arăta şi noi bucuria şi recunoştinţa pentru grija pe care ne-o poartă partidul.

Produse ale cooperativelor de producţie meşteşugărească

CONSTANŢA (de la corespondentul nostru Ghiţuică Ion). Printre cooperativele de producţie meşteşugărească din regiunea Constanţa, fruntaşă în întrecerea socialistă, se află şi cooperativa meşteşugărească „Energia" din oraşul Constanţa.

Datorită elanului cu care au muncit, cît şi aplicării înaintatelor metode de lucru sovietice, cooperatorii vîrstnici şi tineri de la secţiile acestei cooperative şi-au îndeplinit planul de producţie global pe luna august în numai 22 zile. Incepînd din ziua de 22 august muncitorii acestei cooperative lucrează în contul lunii septembrie.

Ca un rod al desfăşurării întrecerii socialiste, productivitatea muncii a crescut cu 110 la sută, preţul de cost la căruţe, tucerie şi butoaie, a fost redus cu 4,6 la sută, realizîndu-se în acelaşi timp şi economii de peste 20.300 lei. Muncitorii de aici au redus procentul de rebuturi cu 50 la sută faţă de 25 la sută cît se angajaseră.

Majoritatea cooperatorilor, dintre care peste 70 la sută sînt tineri, în dorinţa de a obţine succese şi mai mari, continuă cu avînt sporit întrecerea socialistă.

Astfel la secţia strungărie utemistul Nedelcu Aurel, urmînd exemplul comunistului Tatomir Ion şi Dordea Nicolae îşi depăşeşte zilnic norma de lucru cu 80-85 la sută.

Un lucru pozitiv al conducerii secţiei este că zilnic se arată rezultatele obţinute de fiecare om. Aceasta contribuie la îmbărbătarea în muncă a omului. Depăşirile de norme pe secţie la strungărie, ajung la 20-25 la sută.

Brigăzile de producţie aflate în întrecere, organizîndu-şi tot mai bine locul de muncă reuşesc să lase în urmă cu mult normele de lucru. De pildă, brigada condusă de utemistul Niţă Nicolae care în cinstea zilei de 23 August şi-a depăşit planul cu 160 la sută, în primele 3 zile după 23 August a realizat o depăşire a planului zilnic de peste 165 la sută. S-au evidenţiat din cadrul brigăzii cu această ocazie, utemiştii Egibet Murat şi Neacşu Gheorghe.

Şi brigăzile conduse de tovarăşii Luchin Gheorghe şi de utemistul Georgescu Nicolae, tot din aceeaşi secţie — care execută lucrări de strungărie grea, — au reuşit ca împreună cu membrii brigăzilor să înscrie depăşiri de normă zilnice de peste 150-163 la sută. Lucrările lor sînt de bună calitate iar economiile realizate, ating cifra de peste 600 kg. tablă neagră. Continuarea întrecerii socialiste, aplicarea metodelor înaintate de lucru sovietice şi altele au făcut posibil ca planul pe întreaga cooperativă să fie depăşit zilnic cu 15-17 la sută.

Şi la cooperativa meşteşugărească de producţie „Arta lemnului" din acelaşi oraş se obţin succese asemănătoare. Aceasta este o unitate producătoare de bunuri de larg consum. În cinstea celei de a 10-a aniversări a eliberării patriei noastre, a dat peste plan 100.000 bucăţi cîrlige de rufe, 5 garnituri mobilă de camere studio, 100 bucăţi mese şi tot atîtea paturi ţărăneşti etc.

Lupta pentru a produce cît mai multe bunuri de larg consum însă nu s-a oprit aci.

Continuînd cu şi mai mult avînt întrecerea socialistă, muncitorii acestei cooperative, se străduiesc să producă cît mai multe sortimente de mărfuri.

Astfel utemistul Balamaci Decebal, tîmplar la secţia mobile, datorită organizării temeinice a locului de muncă, încă din primele zile de după 23 August a reuşit să-şi depăşească zilnic planul cu 70 la sută. Utemiştii Gheorghe Stan şi Constantin Ion tot de aceeaşi profesie cu Balamaci, urmînd exemplul comunistului Nalbadian Rupen, îşi depăşesc norma zilnică de lucru cu 80-90 la sută.

Pe teme sportive

Finala — un examen pentru concurenţi şi organizatori

Zilele trecute a luat sfîrşit cea de a doua ediţie a campionatului R.P.R. de poliatlon G.M.A. pe anul 1954. Timp de cîteva luni, mii de tineri sportivi şi-au disputat întîietatea pe arşiţa soarelui sau pe ploaia care a căzut deseori torenţială. Titlul mult rîvnit a fost cucerit cum era şi firesc de cei mai buni poliatlonişti. Mioara Moraru (Metalul-Oraşul Stalin) şi Victor Teodorescu (Progresul-Bucureşti) sînt purtătorii tricourilor de campion.

Finala acestei însemnate competiţii de masă s-a desfăşurat timp de două zile în oraşul Mediaş. Cei mai buni poliatlonişti ai ţării clasificaţi pe locurile I şi II în etapa regională şi-au disputat cu dîrzenie titlul. De la prima şi pînă la ultima probă lupta a fost echilibrată ceea ce a dus fireşte la o întrecere aprigă. Faptul că atît la băieţi cît şi la fete campionul a fost decis în ultima probă (cea de alergare) pe ultimii metri chiar, este o dovadă puternică a dîrzeniei cu care s-a luptat pentru cucerirea victoriei.

Nu numai trecerea probelor a constituit pentru finalişti un examen greu de cucerit. Ploaia care a căzut continuu în cele două zile a pus la grea încercare pe tinerii sportivi. Nu este de loc uşor să înoţi pe ploaie pentru a realiza totuşi un timp cît mai bun şi a trece cursa cu obstacole în 40-50 de secunde. Finaliştii campionatului R.P.R. de poliatlon G.M.A. au învins însă şi acest adversar neprevăzut.

Faptul că în condiţii atmosferice deosebit de grele concursul nu s-a întrerupt ci a continuat să se desfăşoare normal demonstrează că cei 60 de finalişti sînt puternic căliţi atît fiziceşte cît şi moraliceşte. Demnă de remarcat este fără îndoială comportarea fetelor care în ciuda ploii grele care a căzut în după amiaza zilei de sîmbătă au concurat la cursa cu obstacole, una dintre cele mai grele probe ale concursului.

Desigur comisia de organizare a competiţiei a depus străduinţă pentru o cît mai bună desfăşurare a concursului. Pentru viitoarele ediţii însă ea trebuie neapărat să se ocupe cu mai multă atenţie de unele probleme. Dacă hrana concurenţilor a fost foarte bună, odihna lor ar fi putut să fie mult mai cu grijă asigurată. Mai multă atenţie trebuie desigur acordată întocmirii programului de desfăşurare a probelor. Este împotriva oricărei recomandări ştiinţifice ca un concurs să înceapă imediat după o oră de la servirea mesei.

In alegerea oficialilor şi arbitrilor care dirijează competiţia trebuie să existe mult mai multă exigenţă. Este nefiresc faptul că unii dintre ei (cei de la gimnastică fete, spre exemplu) necunoscînd suficient exerciţiile n-au început concursul decît după o studiere grăbită, la faţa locului a exerciţiilor. Felul în care au apreciat unele exerciţii executate de concurenţi, n-a fost întotdeauna satisfăcător. Arbitrul trebuie să fie întotdeauna pentru sportivi un om plin de autoritate, deosebit de competent. Or, în concursurile finalei campionatului R.P.R. de poliatlon competenţa unor arbitri a lăsat de dorit.

Acum ceva mai mult despre sportivi :

Spectatorii care au urmărit, atît în sală, gimnastica, cît şi pe stadion la bazin sau la poligonul de tir, disputarea celorlalte probe, au constatat spre părerea lor de rău, slaba pregătire a unor finalişti. Cine a urmărit fetele în executarea exerciţiilor de gimnastică a observat fără multă greutate că majoritatea concurentelor n-au putut executa satisfăcător exerciţiul final şi anume, săritura prin încrucişarea picioarelor.

Din această cauză cît şi a executării slabe a exerciţiilor de gimnastică fetele au primit note foarte mici. Reprezentanta regiunii Galaţi, de pildă, Ciripenco Perahim a obţinut nota 4,00. Cea mai mare notă la această probă a fost 8,35 realizată de Maria Costin (Bucureşti) Nota e totuşi destul de mică.

Este ştiut că prin participarea la acest campionat se urmăreşte şi trecerea probelor gradului II al complexului G.M.A. La tir, Gheorghe Paraschiv (Bucureşti) n-a realizat 70 de puncte atît cît ar fi fost necesar pentru cucerirea acestei probe dar nici măcar 25 puncte necesare trecerii probei de tir a gradului I cu modestul calificativ „reuşit". El a lăsat nevătămată ţinta realizînd... 0 puncte.

Poliatlonul G.M.A. are o lege a sa : sportivul trebuie neapărat să fie pregătit multilateral, să cunoască la perfecţie normele complexului G.M.A. gradul II pe care să le treacă cu succes, realizînd performanţe la toate probele. Rezultatele trebuie să fie omogene nu disproporţionate. Comportarea campionilor Mioara Moraru şi Victor Teodorescu ca şi a lui Feder Verner, Marta Szabo a fost un bun exemplu.

Contrară a fost din păcate evoluţia unor finalişti. Maria Timofte (Constanţa), de pildă, a obţinut media 8,30 la gimnastică clasîndu-se pe locul II la această probă, în timp ce la proba de alergare a sosit printre ultimele. Pregătirea unilaterală care s-a manifestat din plin şi la alţi finalişti a avut urmarea firească. In clasamentul general Maria Timofte a obţinut un loc codaş. Iată însă un altfel de exemplu. La gimnastică, tir, cursa cu obstacole dinamovistul Constantin Prisăcaru a obţinut rezultate mijlocii. El a impresionat profund însă publicul care l-a urmărit în cursa de 3000 m. plat. Aliura în care a alergat această distanţă, rezistenţa de care s-a bucurat ca şi finişul foarte frumos au dovedit buna sa pregătire. Realizînd un timp foarte bun la această probă el a urcat în clasamentul general pe locul III. O mai bună pregătire la gimnastică sau la aruncarea greutăţii îl apropiau mai mult de victorie.

In această privinţă, nu mai puţin vinovate se fac însă şi comitetele regionale C.F.S. care după cum se vede s-au preocupat insuficient de buna pregătire a poliatloniştilor. Ce se poate spune despre nivelul la care au concurat ceilalţi poliatlonişti din regiunea Galaţi dacă cel mai bun dintre ei — finalista Ciripenco P. a obţinut nota 4,00 la gimnastică.

Unul din scopurile acestui campionat este desigur şi acela de-a prilejui afirmarea unor tineri talentaţi. Din păcate rezultatele obţinute sînt nesatisfăcătoare. Acest lucru se explică prin faptul că n-a fost acordată atenţia cuvenită fazei I a acestui campionat, cea pe colective.

Unde oare dacă nu la un asemenea concurs la care participă mase ale tineretului pot fi descoperiţi tineri talentaţi. Or, multe colective sportive printre care „Ianoş Herbak" Cluj, „23 August"-Bucureşti au prezentat un număr deosebit de mic de participanţi. Antrenarea masei de tineri la acest campionat trebuie să constituie principala preocupare pentru organizatorii ediţiei următoare.

Campioana anului 1954 a fost desemnată de-abia după desfăşurarea ultimei probe. Mioara Moraru şi-a dorit fireşte victoria dar pentru cucerirea ei a luptat, înzecindu-şi eforturile pînă la sfîrşit.

Nu la fel a procedat şi Maria Costin-Bucureşti. Deşi a condus în întreg concursul, datorită punctelor acumulate — în cîteva probe s-a clasat prima — ea a ratat victoria datorită faptului că nu a mai luptat şi în ultima probă cu aceeaşi dîrzenie.

A lupta pînă la cucerirea definitivă a victoriei — este un lucru deosebit de important. Maria Costin n-a cucerit victoria pentru că nu a dus cu aceeaşi intensitate lupta pînă la capăt. Acest lucru are şi un alt aspect. Dacă pentru locul I a existat o luptă dîrz disputată, nu acelaşi lucru s-ar putea spune şi pentru celelalte locuri. Nu toate concurentele au luptat pentru realizarea unei performanţe cît mai bune. Doina Vintan ca şi Maria Pal n-au concurat la proba de înot. Abandonînd lupta le-a fost indiferent rezultatul pe care-l vor obţine. Aici fără îndoială este vorba de slaba pregătire morală a acestor sportive. Este de datoria asociaţiei Metalul din al cărui lot fac parte cît şi a organizaţiei de bază U.T.M. a lotului să se preocupe cu mai multă seriozitate de educaţia morală a sportivilor.

★

Cea de a doua ediţie a campionatului R.P.R. de poliatlon a luat sfîrşit.

Experienţa căpătată în munca pentru desfăşurarea acestei competiţii de masă trebuie să folosească în organizarea viitoarelor ediţii. Această importantă competiţie de masă trebuie să devină cu adevărat un mijloc important de pregătire multilaterală a mii de sportivi adevăraţi poliatlonişti — demni purtători ai insignei G.M.A. gradul II.

VASILE RANGA

O delegație a Sovietului Suprem al U. R. S. S. invitată în Finlanda

MOSCOVA 1 (Agerpres). — TASS transmite telegrama adresată de președintele Sovietului Uniunii al Sovietului Suprem al U.R.S.S. A. P. Volkov, și de președintele Sovietului Naționalităților al Sovietului Suprem al U.R.S.S., V. T. Lațis, președintelui Seimului Republicii Finlandeze, domnul K. A. Fagerholm.

Către președintele Seimului Republicii Finlandeze domnul K. A. FAGERHOLM

Vă mulțumim pentru invitația adresată Sovietului Suprem al U.R.S.S. de a trimite o delegație care să viziteze Finlanda. Acceptăm cu plăcere această invitație.

Împărtășim convingerea dumneavoastră că vizita de răspuns în Finlanda a delegației Sovietului Suprem al U.R.S.S., la fel ca și vizita recentă în Uniunea Sovietică a delegației Seimului Republicii Finlandeze, va contribui la dezvoltarea relațiilor de bună vecinătate între țările noastre.

Componența delegației Sovietului Suprem al U.R.S.S. o vom comunica ulterior. În ceea ce privește data sosirii ei la Helsinki, ne-ar conveni cel mai bine luna noiembrie.

Președintele Sovietului Uniunii al Sovietului Suprem al U.R.S.S., A. P. VOLKOV.

Președintele Sovietului Naționalităților al Sovietului Suprem al U.R.S.S., V. T. LAȚIS.

31 august 1954.

Ajutorul sovietic pentru victimele inundațiilor din India

MOSCOVA 1 (Agerpres). — TASS transmite:

După cum s-a mai arătat în presă, în statele Assam, Bihar și Bengalul de vest din India au avut loc mari inundații. O mare parte a populației a fost sinistrată, zeci de mii de case și întinse suprafețe de semănături au fost distruse.

La 28 august, M. A. Menșikov, ambasadorul extraordinar și plenipotențiar al U.R.S.S. în India, a vizitat pe Pillai, secretar general al Ministerului Afacerilor Externe al Indici și, în numele guvernului sovietic, a exprimat condoleanțe în legătură cu nenorocirile cauzate de inundații, care au lovit populația cîtorva state din India și a anunțat totodată că Comitetul executiv al Uniunii asociațiilor de Cruce Roșie și Semilună Roșie din U.R.S.S. a hotărît să contribuie la fondul primului ministru cu 100.000 de rupii indiene pentru ajutorarea populației care a avut de suferit de pe urma inundațiilor.

Odată cu remiterea sumei arătate pentru ajutorarea populației, prof. G. A. Miterev, președintele Comitetului executiv al Uniunii asociațiilor de Cruce Roșie și Semilună Roșie din U.R.S.S. a trimis d-nei Radjkumari Amrit Kaur, președinta Asociației indiene de Cruce Roșie, o telegramă în care, în numele Crucii Roșii sovietice, exprimă condoleanțe în legătură cu nenorocirea care s-a abătut asupra populației cîtorva state din India.

În numele guvernului și poporului indian, Pillai a exprimat lui M. A. Menșikov recunoștință sinceră și mulțumiri atît pentru simpatia arătată cît și pentru ajutorul acordat de Comitetul executiv al Uniunii asociațiilor de Cruce Roșie și Semilună Roșie din U.R.S.S.

R. P. Chineză participă la tîrgul internațional de la Damasc

PEKIN 1 (Agerpres). — CHINA NOUĂ transmite:

Comitetul chinez pentru promovarea comerțului internațional a trimis în Siria 2.000 de exponate pentru a fi prezentate la tîrgul internațional din Damasc care va fi deschis între 2 septembrie — 1 octombrie a.c.

Un stand al expoziției va fi ocupat de costume și unelte casnice ale minorităților naționale din China, precum și de machete ale cîtorva mari construcții hidrotehnice din China. Printre exponatele trimise la Damasc se află fotografii și grafice înfățișînd viața poporului chinez și realizările Chinei în construcția economică.

Au început lucrările preliminare ale conferinței de la Manilla

MANILLA 1 (Agerpres). — După cum anunță agențiile de presă, la 1 septembrie au început la Manilla lucrările preliminare ale conferinței care va discuta crearea pactului agresiv al Asiei de sud-est.

La aceste lucrări iau parte experți ai celor opt țări participante la conferință: S.U.A., Marea Britanie, Franța, Australia, Noua Zeelandă, Filipinele, Tailanda și Pakistanul. Agenția France Presse precizează că discuțiile vor avea loc cu ușile închise.

Discriminările rasiale în școlile din S. U. A.

NEW YORK 1 (Agerpres). — După cum relatează United Press, Adunarea Națională a studenților din S.U.A., organizație reprezentînd aproximativ 250 colegii americane, a adoptat o rezoluție prin care cere să se aplice cît mai repede hotărîrea Curții Supreme a S.U.A. interzicînd segregația în școlile publice.

Hotărîrea Curții Supreme are însă un caracter formal, deoarece nu prevede nici o măsură care să garanteze obligativitatea aplicării ei. De aceea ea nu este respectată integral în nici unul din statele în care se practică segregația.

Astfel, în statele Arkansas, Virginia de vest, Missouri, Maryland și Delaware, segregația nu a fost desființată în acest an școlar decît în unele școli elementare din cîteva districte. Sub pretextul „integrării treptate", autoritățile din numeroase state plănuiesc să mențină segregația încă cîțiva ani.

Rasiștii din statele din sud, anunțaseră încă înainte de hotărîrea Curții Supreme că vor menține cu orice preț segregația în școli, chiar dacă în acest scop ar trebui să desființeze școlile publice. În prezent, ei se dedau la tot felul de acțiuni pentru a împiedica pe copiii de negri să învețe împreună cu copiii albi. Astfel, în ajunul deschiderii școlilor, rasiștii din orașul Philippi (Virginia de vest) au organizat o demonstrație huliganică cerînd menținerea segregației.

„Scînteia tineretului"
Pag. 4-a 2 septembrie 1954

După respingerea tratatului C. D. E. în Adunarea Națională franceză

Bucuria poporului francez

PARIS 1 (Agerpres). — Poporul Franței sărbătorește marea sa victorie obținută luni prin respingerea de către Adunarea Națională a tratatului armatei europene.

În întreaga țară au loc mitinguri, manifestații și întruniri în cadrul cărora cetățeni aparținînd diferitelor partide politice, oameni de profesiuni și origină socială diferită salută votul istoric al Adunării Naționale, exprimîndu-și în același timp hotărîrea de a continua lupta împotriva reînarmării Germaniei occidentale.

La 31 august, o delegație de muncitori de la uzinele de automobile Citroen a vizitat Adunarea Națională, felicitînd pe deputații care au votat împotriva tratatului armatei europene. Delegația a prezentat deputaților o rezoluție adoptată de muncitorii uzinei în care aceștia cer continuarea luptei împotriva reînarmării Germaniei occidentale, convocarea unei conferințe a celor patru mari puteri și crearea unui sistem de securitate colectivă în Europa. Rezoluția subliniază că aceasta este singura cale pentru asigurarea păcii și securității popoarelor europene.

Muncitorii și funcționarii de la aerodromul Le Bourget din Paris au adresat primului ministru, Mendès-France, o rezoluție în care se spune printre altele: „Muncitorii și funcționarii de la aerodromul Le Bourget se pronunță împotriva reînarmării Germaniei sub orice formă și declară că își vor continua lupta pentru încheierea unui pact al securității colective". Rezoluția a fost semnată de reprezentanți ai organizațiilor sindicale afiliate la Confederația Generală a Muncii din Franța, la Force Ouvrière și la sindicatele independente.

Răspunzînd chemării militanților comuniști și socialiști, muncitorii de la uzinele Renault s-au întrunit marți într-un mare miting în cadrul căruia și-au exprimat hotărîrea de a continua lupta împotriva reînarmării Germaniei occidentale. Numeroși muncitori care au luat cuvîntul la acest miting au arătat că poporul francez este ferm hotărît să nu permită refacerea Wehrmachtului hitlerist.

În bazinul carbonifer, Pas-de-Calais, minerii au întîmpinat cu un entuziasm de nedescris vestea despre respingerea de către Adunarea Națională franceză a tratatului C.D.E.

Revanșarzii de la Bonn se agită

BADEN-BADEN 1 (Agerpres). — În dimineața zilei de 1 septembrie, guvernul federal al Germaniei occidentale s-a reunit într-o ședință în apropiere de Baden-Baden pentru a discuta problemele ridicate de respingerea C.D.E. de către parlamentul francez. În comunicatul dat publicității la sfîrșitul ședinței se subliniază că „guvernul Germaniei occidentale dorește să înceapă imediat tratative cu Statele Unite și Marea Britanie în vederea acordării suveranității Germaniei occidentale și a participării ei la sistemul defensiv occidental".

La sfîrșitul ședinței, von Eckardt, secretarul de presă al guvernului, a declarat în mod semnificativ că, atunci cînd va participa la acest așa-numit sistem „defensiv" occidental, Germania occidentală „nu va permite ca rolul ei să fie mai limitat decît al oricărui alt participant".

Declarația Partidului Comunist din Germania

BERLIN 1 (Agerpres). — A.D.N. transmite:

Secretariatul Conducerii Partidului Comunist din Germania a dat publicității următoarea declarație în legătură cu respingerea de către Adunarea Națională franceză a tratatului „comunității defensive europene".

„Respingerea de către Adunarea Națională franceză a tratatului comunității defensive europene constituie o înfrîngere serioasă a politicii guvernului Adenauer și a diplomației americane în Europa.

După această înfrîngere a politicii de creare a comunității defensive europene, militariștii germani și protectorii lor americani vor face tot posibilul pentru a realiza pe altă cale remilitarizarea Germaniei occidentale.

Acum este mai evident decît oricînd că politica lui Adenauer a dat faliment. În prezent, Germania occidentală are nevoie de un guvern care să ducă o politică de stabilire a înțelegerii între germani și să fie gata să înceapă tratative cu Republica Democrată Germană. Noi salutăm cererea președintelui Partidului social democrat din Germania, Ollenhauer, cu privire la reluarea tratativelor între cele patru mari puteri, tratative la baza cărora trebuie puse propunerile cu privire la crearea unui sistem de securitate în Europa, conținute în Nota guvernului U.R.S.S. Este însă necesar ca germanii să aducă o contribuție proprie la această problemă. Este necesar ca Bundestagul să răspundă afirmativ la propunerile Camerei Populare a R.D. Germane. Este necesar ca conducerea Partidului social democrat din Germania să întreprindă totul pentru începerea de tratative cu Republica Democrată Germană.

Declarația lui Dulles

WASHINGTON 1 (Agerpres). — Votul defavorabil dat de Adunarea Națională franceză tratatului „comunității defensive europene" a provocat reacții violente în cele mai înalte cercuri ale sprijinitorilor acestui tratat. Secretarul Departamentului de Stat al S.U.A. Foster Dulles, a consacrat hotărîrii franceze o amplă declarație în care dezamăgirea și amenințarea se îmbină cu enunțarea clară a intenției Statelor Unite de a forța înarmarea Germaniei occidentale.

Reamintind că C.D.E. a fost ratificată de patru țări și că era pe cale să fie ratificată de Italia, J. F. Dulles, după cum relatează agenția „France Presse", a subliniat că „începînd din 1946 politica americană se baza pe presupunerea că Europa occidentală va sfîrși prin a-și găsi unitatea care ar apăra-o de un război între proprii săi membri și care i-ar îngădui să se apere în fața unei agresiuni externe". Precum se știe, motivarea prin necesități „de apărare" a alianțelor agresive nu este o inovație a secretarului de stat american. După cel de al doilea război mondial acest slogan a ocupat în permanență unul din locurile de frunte ale temelor propagandistice ale S.U.A.

Respingerea de către Franța a tratatului C.D.E. este calificată de J. F. Dulles drept „un eveniment regretabil", el dovedind după părerea lui că Franța s-a depărtat de „propria sa propunere istorică formulată cu patru ani în urmă".

„Este o tragedie să constați că naționalismul susținut de comunism s-a putut afirma în așa măsură într-o țară încît să pună în primejdie întreaga Europă" — afirmă secretarul Departamentului de Stat referindu-se, fără îndoială, la ciuntita Europă de șase state occidentale care urmau să formeze faimoasa C.D.E.

„Secretarul Departamentului de Stat a anunțat că acțiunea „negativă" a Franței impune Statelor Unite „obligația de a-și reexamina politica lor externă, mai ales în ceea ce privește Europa".

Vorbind de „flexibilitatea" politicii americane, secretarul Departamentului de Stat a declarat că „ar fi nerațional ca eșecul realizării C.D.E. să împiedice Germania de a juca rolul ce i se cuvine". (firește — rolul ce revine Germaniei în planurile războinice ale S.U.A.).

Adresîndu-se partizanilor europeni ai C.D.E.-ului cu intenția de a le liniști temerile provocate de eșecul înregistrat de C.D.E. în Franța, Dulles, îi liniștește declarînd că „Statele Unite sînt gata să sprijine pe toți cei care în Europa occidentală se găsesc acum pradă unei grave îngrijorări... Nu trebuie să credem că ideea europeană este moartă pentru că într-una din cele șase țări, o majoritate pare în prezent să se opună uneia din manifestările acestei idei".

Declarațiile lui Dulles nu sînt însă de natură să schimbe punctul de vedere al Franței care, după cum declară el însuși, „se disociază nu numai de o propunere formulată de ea însăși, dar și de viitorii săi parteneri care au rămas uniți la conferința de la Bruxelles".

Prin respingerea de către Franța a tratatului „Comunității defensive europene" acesta își ia locul cuvenit în lada de gunoi a istoriei.

— Murdăria, la gunoi!

Desen de EUG. TARU

Declarația delegației partidului laburist englez care a vizitat R. P. Chineză

PEKIN 1 (Agerpres). — China Nouă transmite:

În seara zilei de 31 august, M. Phillips, reprezentînd delegația partidului laburist englez, care a vizitat R.P. Chineză, a organizat la Canton o conferință de presă pentru corespondenții chinezi și englezi.

La conferință s-a dat citire unei declarații a delegației în care se spune:

„Inainte de a pleca din China am dori să vă mulțumim călduros pentru amabilitatea și ospitalitatea cu care am fost întîmpinați pretutindeni. Ni s-au dat toate posibilitățile. Oridecîte ori ne-am exprimat dorința, am fost primiți de membrii guvernului, miniștri și alte personalități oficiale. Am avut o convorbire îndelungată cu președintele Mao Țze-Dun și cîteva convorbiri cu Ciu En-lai, primul ministru și ministru al Afacerilor Externe. Am dori să mulțumim primului ministru pentru faptul că ne-a acordat atît de mult timp.

Am fost profund impresionați de eforturile poporului chinez, îndreptate spre construirea țării pe baze noi. Privim cu simpatie eforturile depuse în această direcție de poporul chinez. Considerăm că această simpatie și înțelegere trebuie să fie manifestate și de restul lumii într-o formă directă și practică".

„Sîntem convinși, se spune în continuare în declarație, că pacea în întreaga lume depinde de legături mai strînse între China și restul lumii... Considerăm că coexistența pașnică paralel cu colaborarea activă, și comerțul reciproc bazate pe această coexistență, vor duce la înțelegere reciprocă, micșorînd astfel primejdia de război".

„Deși între noua Chină și țările occidentului există fără îndoială mari deosebiri în privința ideologiei, totuși noi, ca și conducătorii guvernului, credem că aceste deosebiri nu constituie o piedică în calea coexistenței pașnice și a colaborării în numeroase domenii în care avem interese comune".

Phillips a spus că delegația va publica utlerior o declarație mai completă.

★

HONG KONG 1 (Agerpres). — După cum relatează agenția France Presse, membrii delegației partidului laburist britanic care vizitează R.P. Chineză au sosit la Hong Kong în dimineața zilei de 1 septembrie.

În cadrul declarațiilor făcute corespondentului agenției France Presse, fostul prim-ministru Attlee, conducătorul delegației, a arătat că consideră această călătorie drept „memorabilă", exprimîndu-și speranța că ea va contribui la consolidarea relațiilor prietenești între Anglia și R.P. Chineză. Un alt membru al delegației, deputatul Franklin, a declarat că a fost profund impresionat de realizările înfăptuite de regimul popular în China în ultimii ani și de dezvoltarea economică a țării. Dr. Edith Summerskill, membră a delegației și fost ministru al Sănătății, și-a exprimat de asemenea admirația pentru marile realizări înfăptuite în R.P. Chineză în domeniul sănătății publice.

Țările scandinave au hotărît să susțină primirea R. P. Chineze în O.N.U.

COPENHAGA 1 (Agerpres). — În cadrul unei reuniuni care a avut loc în ziua de 31 august la Reykjavik (Islanda) miniștrii de Externe ai Danemarcei, Suediei, Norvegiei și Islandei au hotărît să susțină recunoașterea R. P. Chineze în O.N.U., în cadrul celei de a noua sesiuni a Adunării Generale a Națiunilor Unite care se va deschide în septembrie a.c.

„Luna solidarității popoarelor asiatice" va fi sărbătorită în India

NEW DELHI 1 (Agerpres). — China Nouă transmite:

Poporul indian se pregătește activ pentru ca în cadrul „Lunii solidarității popoarelor asiatice" să fie popularizate cele cinci principii ale coexistenței pașnice formulate în declarația comună Nehru-Ciu En-lai.

La a 9-a aniversare a proclamării R. D. Vietnam

Acum 9 ani, la 2 septembrie 1945, în capitala Vietnamului, Hanoi, s-au strîns delegații veniți din toate districtele țării. Fiii Vietnamului adunați acolo au participat la cel mai important act din istoria patriei lor: președintele Ho Și Min, a proclamat în numele poporului, crearea Republicii Democrate Vietnam. Pentru prima dată în vechea și zbuciumata sa istorie, poporul vietnamez avea un stat liber, democrat, în fruntea căruia se aflau nu monarhii și moșierii, ci reprezentanții poporului.

Acest lucru însă nu a fost pe placul capitaliștilor francezi, care stăpîneau Vietnamul încă de la începutul secolului trecut. După ce fasciștii japonezi au fost alungați din Indochina — magnații Franței au încercat să repună stăpînire pe pămîntul vietnamez. Nu mai era însă posibil acest lucru. Victoria U.R.S.S. în cel de al doilea război mondial asupra fascismului german și militarismului japonez a contribuit la creșterea într-o măsură și mai mare a conștiinței naționale și dragostei de libertate a popoarelor coloniale. Patrioții vietnamezi și-au luat cu hotărîre soarta în propriile lor mîini.

Imperialiștii francezi, sub presiunea oamenilor muncii din Franța, au fost siliți să recunoască, ce-i drept, pentru puțină vreme, R. D. Vietnam. După cîteva săptămîni numai armatele franceze, sprijinite de clica de trădători a împăratului Bao Dai, au debarcat pe țărmul R. D. Vietnameze, începînd un război crunt colonial.

Ca un singur om s-a ridicat poporul vietnamez, sub conducerea Partidului Muncii (Lao-Dong), la luptă împotriva cotropitorilor. Cu sulițe și bîte, fără puști, tunuri și tancuri au pornit patrioții Vietnamului împotriva unui dușman bine echipat. Curînd însă, poporul vietnamez și-a format armata sa de eliberare, care s-a călit în luptă și care astăzi dispune de un armament superior, în bună parte capturat de la înșăși cotropitorii francezi.

Oamenii cinstiți din întreaga lume au sprijinit cu căldură lupta de eliberare dusă de poporul vietnamez. Fiii adevărați ai Franței au fost tot timpul alături de eroicul popor vietnamez, înfierînd cu tărie războiul murdar dus de colonialiști. Tinerii patrioți francezi, Henri Martin, Raymonde Dien și alții au înfruntat închisoarea, persecuțiile, dar n-au dat o clipă înapoi în lupta lor pentru încetarea agresiunii din Vietnam.

În acești ani de luptă, dîrză și înflăcărată pentru libertate și independență națională populația Vietnamului, tineretul său au dat minunate pilde de eroism care au atras atenția și admirația lumii întregi.

...Nguen Ti Șien nu are decît 23 de ani. Fata aceasta mărunțică, firavă, cu ochii negri, plini de focul tinereții, a luat arma în mînă încă acum 8 ani. De atunci și pînă la încetarea focului a condus singură zece acțiuni militare și a făcut prizonieri 204 soldați intervenționiști. Numele acestei tinere, care nu de mult a primit titlul de eroină națională, este pronunțat cu stimă și dragoste de compatrioții ei.

Numeroși tineri s-au înrolat în detașamentele de partizani. Așa este de pildă Phan Thi Lien care a pătruns într-un depozit militar francez din Tourane, căruia i-a dat foc, făcînd să piară în flăcări 1.600.000 litri de petrol și 3.000.000 litri de gazolină.

Luptînd cu abnegație și eroism, într-un timp relativ scurt, armatele R. D. Vietnam au eliberat o mare parte din teritoriul țării.

Cu eroism au luptat de asemenea în anii luptelor pentru libertate cei rămași în spatele frontului, în fabricile și orezăriile republicii. Zeci de uzine au fost demontate din orașe și transportate la mii de kilometri de către muncitori, pentru a fi repuse în funcțiune la loc mai sigur, în junglă. Cu toate greutățile enorme în care trebuiau să lucreze din cauza războiului, muncitorii vietnamezi au depus eforturi supraomenești pentru a mări producția, pentru a da frontului și populației cît mai multe produse. Pînă de curînd în Vietnam se producea cu 50 la sută mai mult cărbune, cu 154 la sută mai mult plumb, cu 159 la sută mai mult cositor decît în anul 1951. În multe ramuri de producție, ca de pildă cea alimentară sau textilă, productivitatea muncii a crescut din 1949 și pînă acum cu 80-100 la sută.

Un mare avînt a luat în anii puterii populare întrecerea patriotică. Mai mult de 80 la sută dintre muncitorii R. D. Vietnam s-au înrolat în brigăzile de întreceri.

Cu entuziasmul caracteristic vîrstei lor, tinerii muncitori vietnamezi s-au încadrat în întrecerea patriotică dînd dovadă de multă abnegație în muncă. Astfel, tinerii din regiunea Hoang Van Thua au îmbunătățit calitatea produselor și au scăzut prețul de cost cu 15 la sută. Brigada tînărului Famminh Thaos din această regiune a sporit producția cu 50 la sută, iar brigada de tineret din regiunea Than Hoa condusă de Cao Viet Bao, a făcut în trei luni 17 propuneri prețioase de raționalizare. Dintre cei 600 de muncitori care au primit titlul de „luptători în campania întrecerilor", 420 sînt tineri.

Tot mai însorită devine viața țăranilor din R. D. Vietnam.

Anul trecut, s-a trecut la desăvîrșirea reformei agrară, sub lozinca „Pămîntul este al celor ce-l muncesc". 420.000 de țărani au primit 250.000 ha. de pămînt arabil, iar impozitele agricole au scăzut în ultimii ani cu 50 la sută. Aceasta în timp ce în regiunile de sub stăpînirea lui Bao Dai țăranii — care formează 90 la sută din populație — dețin doar 25 la sută din pămînturi, iar impozitele ajung pînă la 80 la sută din venitul unei gospodării.

Poporul vietnamez a fost ținut în bezna neștiinței de carte zeci de ani de către colonialiștii francezi. În R. D. Vietnam însă, unde în urmă cu 9 ani exista la fiecare sută de locuitori 90 de neștiutori de carte, s-a pornit o uriașă campanie de alfabetizare în urma căreia au mai rămas un număr redus de locuitori care nu știu să scrie și să citească. Guvernul R. D. Vietnam a introdus învățămîntul primar gratuit și obligatoriu. Numai în ultimii ani s-au deschis 3500 de școli noi, numărul elevilor ajungînd la 500.000. Pe băncile școlilor vietnameze învață de zece ori mai mulți copii ca acum 9 ani. Pe vremea cînd colonialiștii francezi stăpîneau Vietnamul, în toată țara nu erau decît 5465 de școli primare și 16 școli medii, în schimb existau 28.582 de... închisori. În Vietnamul democrat sînt însă aproape de două ori mai multe școli primare și 300 de școli medii. În anii puterii populare în Vietnamul unde altădată nu existau școli superioare, s-au deschis o universitate, cîteva institute de agronomie, un institut de științe sociale, altul de arhitectură, o școală superioară juridică și două institute de medicină.

...De cîteva luni în Vietnam nu mai bate tunul, oamenii nu mai cad sfîrtecați de schije, țăranii nu mai sînt mitraliați din avioane pe cîmpurile de orez. În Vietnam a încetat focul războiului!

Acordul cu privire la încetarea ostilităților în Indochina semnat la conferința de la Geneva a miniștrilor afacerilor externe, este o mare victorie a forțelor păcii și totodată o deplină recunoaștere a luptei eroice de eliberare dusă de bravul popor vietnamez. În același timp, acest acord marchează o serioasă înfrîngere a colonialiștilor francezi și a sprijinitorilor săi. imperialiștii americani care au căutat să le ia locul. Este cunoscut faptul că în timp ce delegațiile U.R.S.S., R. P. Chineze și R. D. Vietnam depuneau eforturi susținute pentru reglementarea pașnică a conflictului din Indochina, S.U.A. trimitea întărituri pe frontul din Indochina, uneltea în fel și chip pentru a menține vie flacăra războiului.

Masele populare din R. D. Vietnam întîmpină cea de a 9-a aniversare în condiții de pace, de avînt general pe frontul muncii pașnice, constructive. Succesele mărețe obținute în anii grei ai războiului atît pe front, cît și în spatele frontului, stau chezășie că poporul vietnamez va pune bazele unei patrii înfloritoare și unite.

Cu prilejul celei de a 9-a aniversări a întemeierii R. D. Vietnam tineretul nostru muncitor trimite poporului frate vietnamez un călduros salut și-i urează noi succese pe drumul construirii unei vieți noi, îmbelșugate, pe drumul consolidării statului democrat.

Mari scăderi la bursa din Wall Street

NEW YORK 1 (Agerpres). — Agenția Reuter anunță că prețurile acțiunilor de la Bursa din Wall Street au înregistrat marți una din cele mai mari scăderi din cursul anului. Tendința de scădere a început încă de la deschiderea Bursei și s-a accentuat puternic în cursul după amiezii. Majoritatea acțiunilor au scăzut cu aproximativ trei dolari față de prețurile din ajun.

Uragan în S.U.A.

BOSTON 1 (Agerpres). — Un uragan de o mare violență s-a abătut asupra nordului coastei americane a Atlanticului. Orașele Providence, New London, Westerly, precum și regiunea Capului Cod au fost cele mai lovite.

Asupra Noii Anglii și orașului New York s-au abătut ploi torențiale, iar orașele Providence și New London au fost inundate de fluxuri anormale.

Marți seara, peste două mii de călători din trenurile de pe linia New York-New Haven erau blocați din cauza uraganului care a bîntuit în statele din nord-estul S.U.A.

Pînă în momentul de față, uraganul a provocat moartea a 37 de persoane și pagube evaluate la zeci de milioane de dolari.

Un recital vocal extraordinar dat de artiștii sovietici

Soprana Evghenia Smolenskaia, artistă emerită a R.S.F.S.R., laureată a Concursului Unional și a Concursului Internațional de la Budapesta, baritonul Evghenie Belov, laureat al Concursului Internațional de la Praga și soprana Valentina Maximova, laureată a Concursului Internațional de la Berlin, au dat miercuri seara, în sala Ateneului R.P.R., un recital vocal extraordinar.

Programul a cuprins arii de operă și lieduri de Glinka, Ceaikovski, Rahmaninov, Șaporin, Mozart, Mascagni, Puccini, Sibelius, Grieg, Massenet, Verdi, Saint-Säens.

Acompaniamentul la pian a fost susținut de Vera Vladimirova.

În aceeași zi, Cvartetul de stat „P. I. Ceaikovski" din Moscova a dat un concert de muzică de cameră la Casa Universitarilor din Cluj.

În cadrul turneului pe care-l întreprind prin țara noastră, artiștii sovietici vor da o serie de concerte în orașele Cluj, Stalin, Timișoara, Tg. Mureș și Iași.

După terminarea turneului, artiștii sovietici vor mai da în Capitală o serie de concerte în sala Ateneului R.P.R. și la Teatrul de Operă și Balet.

(Agerpres)

„Ce am văzut la Expoziția Agricolă Unională din U.R.S.S."

În luna august, o delegație a Ministerului Agriculturii și Silviculturii al R.P.R. a vizitat Expoziția Agricolă Unională de la Moscova. Despre această vizită a vorbit miercuri seara, la Parcul Prieteniei Romîno-Sovietice A.R.L.U.S. din Capitală, tov. Petru Moldovan, locțiitor al ministrului Agriculturii și Silviculturii, membru al delegației care a vizitat Expoziția.

Vorbitorul a arătat în conferința sa, intitulată „Ce am văzut la Expoziția Agricolă Unională din Uniunea Sovietică", că cercetarea acestei uriașe expoziții a constituit pentru membrii delegației noastre un nou prilej de a-și îmbogăți cunoștințele și de a învăța mai mult din tehnica avansată și experiența constructorilor comunismului. În afară de oaspeții străini și locuitorii Capitalei Sovietice, în fiecare zi 5000 de colhoznici veniți din toate colțurile Uniunii Sovietice vizitează cele 76 pavilioane și 231 construcții ale expoziției. Ai nevoie de cel puțin 5 zile pentru a vedea toate cele expuse. Pavilioanele cuprind grafice care oglindesc succesele agriculturii sovietice, portrete ale fruntașilor în agricultură, explicații asupra celor mai bune metode, precum și standuri cu produse ale sovhozurilor și colhozurilor.

Subliniind impresia puternică pe care o provoacă vizitarea Expoziției Agricole Unionale, tov. Petru Moldovan a spus în încheiere că cele văzute acolo sînt noi învățăminte prețioase în lupta care se duce în țara noastră pentru ridicarea nivelului tehnic al agriculturii R.P.R., pentru sporirea producției agricole.

(Agerpres)

Știri sportive

● La 31 august s-au deschis la Torino campionatele europene de înot, sărituri și polo pe apă. La această mare competiție sportivă internațională participă peste 600 de sportivi, reprezentînd 22 de țări ale Europei.

Competiția a început cu desfășurarea probelor de 100 m. liber bărbați. In finală, victoria a revenit înotătorului maghiar Nyeki, care a realizat timpul de 57" 8/10. Remarcabil a fost rezultatul înotătorului sovietic Balandin clasat pe locul doi în 58"2/10, înaintea cunoscutului campion maghiar Kadas — 58"2/10. Campionul Franței, Eminente, a ocupat locul patru cu timpul de 58"5/10.

Cu mare succes a concurat în proba de 100 m. fluture femei înotătoarea din R.D. Germană, Jutta Langenau. Ea a cîștigat titlul de campioană a Europei, stabilind totodată un nou record mondial cu timpul de 1'16"6/10. Pe locul doi s-a clasat sportiva maghiară Littomeritzky 1'18"6/10, iar pe locul trei Happe (Germania occidentală) — 1'18"9/10.

● Echipa de fotbal a orașului București, care va întîlni miercuri 8 septembrie în Capitală echipa vieneză F.C. Austria, a susținut ieri la Cluj un joc amical cu formația din localitate Știința. Întîlnirea s-a încheiat cu scorul de 4—2 (1—1) în favoarea fotbaliștilor bucureșteni. Au înscris Ozon (2), Petschovschi și Paraschiva, iar pentru studenți Zeană și Copil.

● Pentru rezultatele excepționale obținute cu prilejul campionatelor europene de atletism de la Berna, Comitetul pentru cultură fizică și sport de pe lîngă Consiliul de Miniștri al U.R.S.S. a decernat titlul de maestru emerit al sportului unui număr de șase atleți, noi campioni ai Europei.

Noii maeștri emeriți ai sportului sînt: V. Kuț, M. Krivonosev, B. Grișaev, V. Uhov, A. Iulin și I. Filin.

REDACȚIA: București, Piața Scînteii Tel. Nr. 7.61.00. Secția scrisori Tel. Nr. 7.68.91. DIFUZAREA: Tel. Nr. 5.80.77. TIPARUL: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin" — Piața Scînteii